Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7202 | Sîmbătă 24 decembrie 1966 | 6 PAGINI — 30 BANI

Combinatul siderurgic Hunedoara, care produce cea mai mare parte din producția de fontă și oțel a țării, a îndeplinit ieri sarcinile anuale de plan. Sarcinile privind producția marfă vîndută și încasată au fost depășite pînă la această dată cu aproape 100 milioane lei. **În fotografie,** noul furnal de 1 000 metri cubi

Foto : Gh. Vintilă

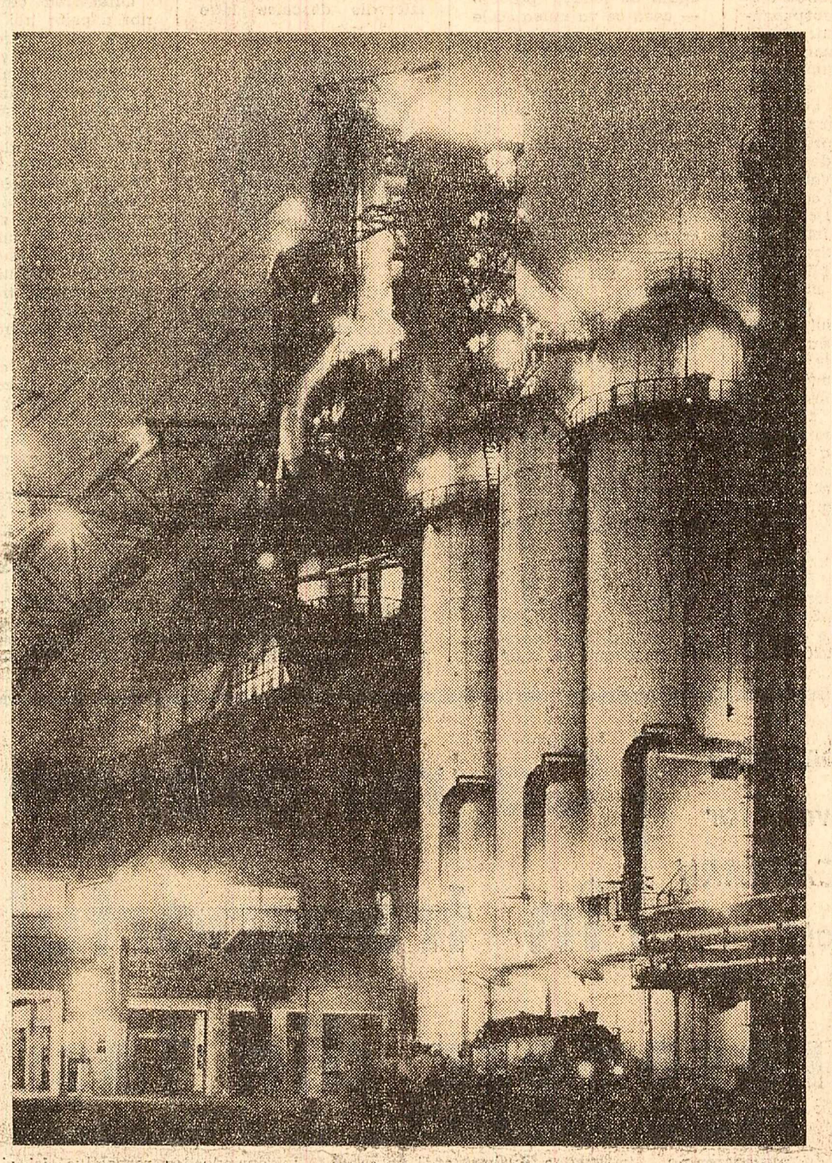

COMUNICAT

În zilele de 21, 22 și 23 decembrie 1966 a avut loc Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Plenara a analizat proiectul planului de stat al economiei naționale și proiectul bugetului de stat pe anul 1967, precum și măsurile în vederea realizării programului de îmbunătățiri funciare în perioada cincinalului.

În cadrul dezbaterilor au luat cuvîntul tovarășii: Ion Stănescu, Dumitru Balalia, Gheorghe Călin, Dumitru Mosora, Iosif Uglar, Mihai Suder, Miu Dobrescu, Bujor Almășan, Gheorghe Necula, Vasile Potop, Teodor Haș, Ion Cîrcei, Mihai Marinescu, Miron Nicolescu, Petre Duminică, Nicolae Giosan, Ion Ichim, Constantin Scarlat, Valter Roman, Clement Rusu, Petre Ionescu, Emil Drăgănescu, Constantin Dăscălescu, Constantin Drăgan, Gheorghe Cioară, Ion Savu, Ion Mărcuș, Ion Marinescu.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul secretarul general al C.C. al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Plenara a aprobat în unanimitate proiectul planului de stat și proiectul bugetului de stat pe anul 1967, care urmează să fie supuse spre legiferare Marii Adunări Naționale.

De asemenea, plenara a aprobat în unanimitate măsurile ce urmează a fi luate pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al IX-lea al P.C.R. în domeniul lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

SUBLINIERI

ȘCOALA PĂRINȚILOR

Petru VINTILĂ

Din cînd în cînd, băiatul meu îmi comunică o veste de copil cu ghiozdan: „mîine după-amiază trebuie să mergi la școală". Prefăcîndu-mă, întreb cu mirare enormă: „dar de ce?" — „Părinții au lectorat", îmi spune el, și adaugă, jumătate filozof, jumătate sociolog: „mergi la școala părinților".

De vreo cinci ani frecventez această „școală a părinților" la care vin, ca și mine, în întreaga țară, cîteva sute de mii de elevi cu ochelari, cu timplele cărunte și cu o speranță de a învăța, nemicșorată și remarcabilă. Este, ca să zic așa, o oră cînd părinții stau în bănci, adesea chiar în băncile unde, de dimineață, stau copiii lor. De obicei se ține o conferință despre educația copiilor, o conferință cam plină de locuri comune și de truisme; lumea stă ca la un film pe care-l vede a zecea oară și ascultă ațipit ca și cum ar fi vorba de copiii altora, dar de fiecare dată este un moment nodal, de înviorare subită și de participare pasionată. Acest moment este cel care declanșează discuțiile și abia în clipa aceea mă scutur de sentimentul că aș fi un repetent care stă de cinci ani în aceeași clasă și în aceeași bancă. Este momentul cînd părinții, îndemnați să ia cuvîntul, dovedesc o profunzime a ideilor și un interes acut față de problemele practice ale educației, pe care conferințele de dădacă plictisită și nițel pensionară nu le au decît sporadic și întîmplător.

Vreau să întreb ce se întîmplă cu milioanele de propuneri și idei pe care părinții le aduc la aceste lectorate? Rostite numai în fața directorilor de școli și a diriginților, ele au soarta unor nuci izbite de perete, a unor simburi de măsline înșirate pe un fir de ață interminabil. Directorul de școală le consemnează, diriginții la fel. Și cam atît. Iată doar cîteva din aceste idei și propuneri pe care le-am înregistrat cu urechea și cu condeiul la ultimul lectorat (17 decembrie a.c.), dar pe care le aud de vreo cinci ani încoace, din ce în ce mai mîhnit, ca și cum aș fi un corigent iremediabil. Iată-le: elevii să poarte număr matricol pe mineca uniformei școlare. Expunere de motive: „dacă eu surprind la filmul cutare, dimineața, un spectator cu ghiozdan și văd pe mineca lui numai numărul școlii, nu și numărul său matricol personal, acest elev care trage la fit are nouăzeci și nouă la sută șansa de a rămîne anonim și nesancționat". Altă întrebare - propunere: „de ce se îngăduie ca unele eleve să intre în clasă cu aerul unor

(Continuare în pag. a II-a)

PREGĂTIREA PRODUCȚIEI DIN 1967

De vorbă cu directori ai unor mari întreprinderi

Cum s-au pregătit întreprinderile pentru startul în 1967 în scopul realizării ritmice din prima decadă, din prima lună a planului la toți indicatorii? Ne răspund directori ai unor mari întreprinderi industriale.

Ing. **IOSIF OPRIȘ**, director general al **Uzinei constructoare de mașini Reșița:**

În ultimii doi ani, sporul producției realizat în uzina noastră se ridică la peste un sfert de miliard lei și din acesta **95 la sută s-a obținut prin creșterea productivității muncii.** Anul acesta, prevederile planului de producție au fost realizate cu 10 zile mai devreme, în condițiile deosebite ale asimilării unor utilaje noi, de înaltă tehnicitate — motorul cu 6 cilindri de 1 250 CP de la locomotiva Diesel hidraulică și boghiul acesteia, motoare electrice de puteri mari, instalații pentru fabricile de sodă, cuzineți bi și tri metalici.

— Ce va însemna 1967 pentru colectivul uzinei?

— Un an dens, cu sarcini considerabil sporite, realizabile totuși din primele zile ale lunii ianuarie: **producția marfă va crește cu 12,1 la sută, iar valoarea produselor pentru export cu 9 milioane lei.** Cunoașterea principalilor indicatori de plan cu mai bine de 6 luni mai devreme ne-a dat posibilitatea să efectuăm nominalizarea lor integrală pe sortimente și pe produse fizice, potrivit profilului de fabricație al uzinei, ceea ce înseamnă premise optime pentru fundamentarea aprovizionării tehnico-materiale și încheierea pregătirilor în secții. De un real folos ne-a fost sprijinul acordat de forul tutelar, prin asigurarea repartițiilor necesare și în soluționarea unor probleme cu unii dintre beneficiari. Așa se explică faptul că **la începutul lunii decembrie nivelul contractărilor a ajuns la 90 la sută.**

— Ați amintit de aprovizionarea tehnico-materială. Care este situația ei?

— S-a îmbunătățit radical. Mai întîi, la elaborarea necesarului s-a luat în calcul **utilizarea stocurilor existente,** intervenindu-se în timp util la furnizorii de materii prime și materiale, punîndu-se accent pe înlocuirea celor deficitare, mai greu de procurat. Aceste măsuri, conjugate cu intensificarea activității serviciilor de concepție și întocmire graficelor directoare, s-au concretizat în faptul că, potrivit ciclului de fabricație, **s-au și lansat în secții 95 la sută din comenzile cu finalizare în trimestrul I 1967** și circa 60 la sută pentru cele din trimestrul II.

— E bine că nu aveți probleme cu aprovizionarea.

— Nu am spus că nu mai sînt și unele neajunsuri. Spre exemplu, la poduri rulante și macarale, din lipsa documentației tehnice, există serioase rămîneri în urmă la contractare, iar din cauză că **organul tutelar a întîrziat definitivarea planului de colaborare cu alte întreprinderi** nu s-a putut întocmi eșalonarea trimestrială, în sectoarele calde, pentru reperele brut forjate și turnate. Solicităm Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini să intervină energic, știut fiind că producția, prin complexitatea fabricației, trebuie să dispună de un decalaj optim între sectoarele calde și cele de prelucrare și montaj. Ceea ce a depins de noi pentru asigurarea decalajului s-a realizat: avem toate modelele, piesele forjate și turnate necesare comenzilor cu termen de realizare în trimestrul I. Nu stăm însă deloc bine cu procurarea laminatelor și tablei, a feroaliajelor.

— În plan se prevede și asimilarea de noi produse. Cum stați în acest domeniu cu pregătirile?

— **Se va asimila turbina cu aburi de 12 MW, aflată acum în fază de montaj, iar grupul de 50 MW este prevăzut a fi terminat în trimestrul I.** Ample pregătiri se execută la turbinele de 178 MW pentru Sistemul hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier. În acest sens, un mare accent s-a pus pe **intensificarea cercetării științifice aplicative.** Pînă acum, din totalul de 16 măsuri stabilite, 11 au fost realizate, 5 sînt în curs, iar pentru viitor ne-am propus să înfăptuim alte 56 de măsuri.

(Continuare în pag. a III-a)

Fabrica „celulelor nervoase" pentru industrie

...Banda de transport înaintează încet. Subit se oprește. O mașină-unealtă preia semifabricatul, îl supune unei operații apoi îl pune din nou pe bandă. Aceasta pornește spre a se opri din nou. Altă operație la rînd. Banda parcă pulsează în ritmul operațiilor care se efectuează paralel și succesiv... Opriri, porniri, din nou opriri. La capătul liniei iese o chiulasă de motor. Cîteva minute mai tîrziu — alta. Un muncitor supraveghează totul, intervenind doar la „cererea" mașinii.

Mîini invizibile, celule nervoase neobișnuite, comandă ritmul benzilor, reglează suflarea fierbinte a furnalului, mențin în limitele unei precizii micrometrice grosimea laminatelor incandescente, obligă mașinile-unelte să transforme blocul de metal în chiulasă de motor, execută în numeroase fabrici și uzine alte zeci și sute de operații fără de care este de neconceput industria modernă a zilelor noastre.

Automatizarea este numele de familie al tuturor acestor mîini și celule nervoase ale industriei înaintate, iar multe din ele, din ce în ce mai multe, poartă și vor purta marca unor întreprinderi românești: „Electromagnetica", „Electroaparataj", „Electrotehnica", „Automatica". Acum, o nouă întreprindere, Fabrica de elemente de automatizare, sau pe scurt, „F.E.A.", ce se înalță pe calea Floreasca din Capitală, va contribui la satisfacerea cerințelor industriei noastre prin producția unui mare număr de elemente care intră în componența diferitelor scheme și sisteme de automatizare folosite în mai toate ramurile de producție. Ea va produce 62 grupe distincte — în cîteva sute de tipovariante — de elemente electronice pentru automatizări. Printre acestea se numără traductoarele — niște dispozitive care transformă o mărime de o anumită na-

Al. PLĂIEȘU

(Continuare în pag. a V-a)

În ziarul de azi

- Tentația falsului mister și falsul puritanism
- FAPTUL DIVERS
- Pierderile planificate — semn al unei activități economice defectuoase
- Sensul „premierei pe țară"

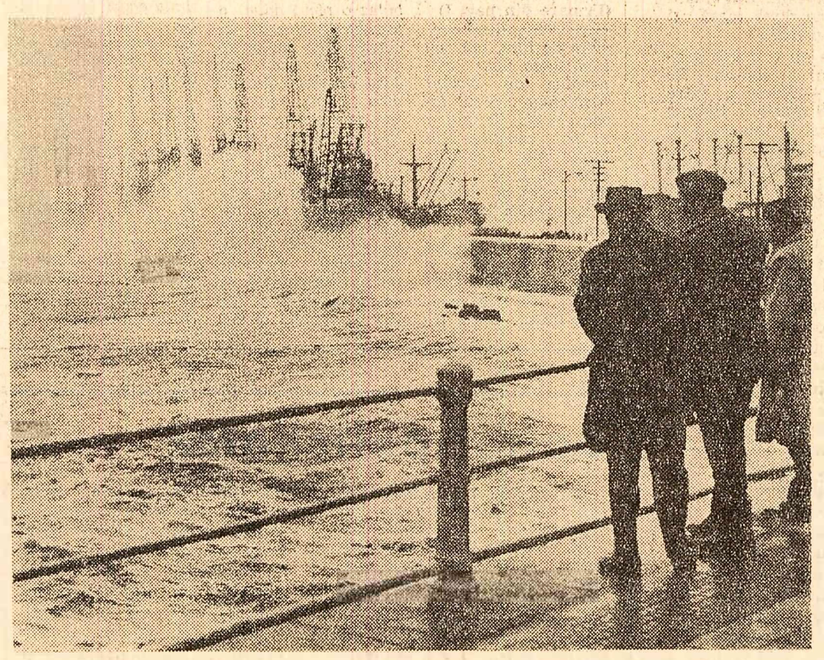

Zi de iarnă în portul Constanța

Foto : A. Cartojan

O AMPLĂ LUCRARE DE SINTEZĂ

DICȚIONARUL ENCICLOPEDIC ROMÂN

de profesor Miron NICOLESCU
președintele Academiei Republicii Socialiste România

Pulsația din ce în ce mai rapidă a vieții moderne, dezvoltarea amețitoare a științei în toate sectoarele, avalanșa crescîndă de publicații, de cărți, reviste, ziare, oferă omului de astăzi un vast material care se cere sistematizat și ordonat în vederea unei informări operative și corecte. Omul de știință al epocii noastre este pus în fața unei probleme pe care, cu propriile sale mijloace, nu o mai poate rezolva: problema informației. Este vorba de informații asupra problemei de care se ocupă; oricît de limitată ar fi această problemă, ea reclamă informații care ar necesita un timp enorm. În zilele noastre, timpul a devenit un element mai scump decît cel mai scump metal.

În ajutorul omului și pentru economisirea bunului său de preț — timpul — au apărut mașinile; s-a creat o disciplină nouă — cibernetica. Dar această problemă rezolvată lasă în suspensie o altă problemă: cufundarea tot mai adîncă a omului de știință și a oricărui specialist în propria sa specialitate poate avea și efectul, deosebit de dăunător, de a-l „izola" de restul problemelor vieții sociale. Și atunci, dacă o informație în propriul său domeniu de specialitate prezintă greutățile de care am vorbit mai sus, cum mai poate fi posibilă o informație suplimentară asupra domeniilor învecinate, asupra a ceea ce se întîmplă în lume, asupra lumii însăși în care trăiește?

O asemenea întrebare este valabilă nu numai pentru omul de știință, ci pentru artist, pentru scriitor, pentru orice om de cultură. Răspunsul nu mai poate fi dat de mașină, care necesită spațiu mult și personal specializat pentru programare. Este probabil că în viitor va exista în fiecare casă o variantă considerabil simplificată a unei astfel de mașini care va putea satisface dorința unei informații, chiar preliminare, asupra oricărei probleme.

Pînă atunci, și chiar în acest caz, trebuie să recurgem la alte mijloace. Unul dintre acestea, din ce în ce mai frecvent utilizat, din ce în ce mai cerut de public și care are, în același timp, o mare vechime, este dicționarul de specialitate și mai cu deosebire, dicționarul tuturor specialităților, adică dicționarul enciclopedic.

Academia Republicii Socialiste România, în colaborare cu Editura Politică, a luat, acum cîțiva ani, inițiativa publicării, în limba română, a unui astfel de dicționar. Volumul IV și ultimul al acestui dicționar (cuprinzînd articolele cu inițialele Q—Z) a apărut recent în librării. Este o lucrare amplă, de mari proporții.

Ca urmare a repartiției alfabetice de densitate variabilă a termenilor, volumul al IV-lea conține un număr mai mare de informații despre țara noastră decît celelalte trei volume. Ei oglindește astfel, într-o și mai largă măsură, unul dintre principiile fundamentale ale lucrării: axarea ei pe realitățile românești.

Prin preocuparea de a sublinia îndeosebi realizările poporului nostru, acest volum al Dicționarului enciclopedic contribuie substanțial, în dimensiunile permise de un dicționar, la cunoașterea și punerea în evidență a aportului științei și culturii românești în făurirea tezaurului științei și culturii mondiale. Ca exemplificare articolul „România" cuprinde capitole mari privind geologia, geografia, istoria, economia, știința și cultura patriei noastre și constituie o mică monografie, un tablou al evoluției istorice a țării și al stadiului ei actual de dezvoltare social-economică și culturală.

Numeroase articole sînt consacrate tradițiilor de luptă ale poporului român. Sînt prezentate, astfel, articole consistente privind istoria Țării Românești și

(Continuare în pag. a IV-a)

Pe marginea proiectului de creare a unei piețe comune în America Latină

Mai multe boli decît remedii

de Eduardo Hughes GALEANO
publicist uruguayan

Sîmbătă, 10 decembrie, Conferința A.L.A.L.C. (Asociația latino-americană pentru comerțul liber) a fost zguduită puternic de ceva neprevăzut: ministrul de externe chilian, dr. Gabriel Valdes, a părăsit definitiv sala de ședințe și, împreună cu el, a plecat întreaga delegație a țării sale. După ce a luat o asemenea hotărîre, dr. Gabriel Valdes a declarat ziariștilor, în timp ce-și făcea valizele la hotel: „Dacă nu se va lua nici o hotărîre în privința obligației esențiale de a se crea în cadrul proiectatei piețe comune un sistem automat de dezrevări, atunci să nu mai vorbim de integrare". El a adăugat că sînt „motive politice" care împiedică celelalte delegații să ia decizii concrete în acest sens și a făcut aluzie la teama că un tarif comun ar putea leza suveranitatea, adăugînd că „la urma urmelor aceste țări nu și-au dat seama de faptul că de mult și-au pierdut suveranitatea, deoarece politica lor comercială și pînă și valoarea devizelor lor sînt dictate din exterior".

Atitudinea ministrului de externe chilian nu face decît să exprime mai clar criza iremediabilă prin care trece A.L.A.L.C. Acest organism își duce zilele de agonie fără suferință sau glorie.

(Continuare în pag. a VI-a)

FAPTUL DIVERS

Nouă zile în întuneric

Da, știm, titlul e inspirat din Jules Verne. Dar, acțiunea s-a petrecut în Dobrogea. La Cogealac. Timp de nouă zile locuitorii comunei au orbecăit în întuneric. Cauza — un scurt-circuit în rețeaua locală. Au reapărut astfel opaițele, lumînările și felinarele din dovleac alb de Cogealac. Au mai reapărut: după patru zile, electricianul Ion Țapu, care fusese la nuntă; după nouă zile trimișii întreprinderii regionale de electricitate; iar după zece zile — această însemnare.

Așa s-a născut „EVA"

I.I.S. „Romarta" din Capitală a organizat un original concurs cu premii. Tema: schimbarea actualei denumiri a magazinului de confecții pentru femei „București", din B-dul Magheru. Din 1 500 concurente, aproape 800 au ales: EVA. Alte propuneri: Roza modei; La bunul gust; Femeia; Afrodita; Paradis; Sublim; Visul Cosînzenei; Crizantema albă. De asemenea, s-au mai propus: Adorata și Alți bani!

Se pare, deci, că la concurs nu au participat numai femei....

Distracții

Trustul de amenajare și valorificare a stufului din Tulcea a angajat ca pontator pe un cetățean pe nume Ion Lazăr. După o săptămînă, acesta a fost trimis să ridice de la casierie 42 000 lei — salariile muncitorilor. Uituc, omul nu s-a mai întors. După cîtva timp a fost regăsit. La Sinaia. Se distra. Așa a cheltuit 13 000 lei. Acum începe altă distracție. De mai lungă durată.

Maestrul elocinței la Botoșani

La Arhivele Statului din Botoșani (unde se păstrează, între altele, peste 100 de hrisoave unice și pitace domnești scrise pe pergament, unele de aproape 400 de ani vechime) a fost descoperit recent printre documente un incunabul editat la Veneția în anul 1472. Acesta cuprinde fragmente din operele clasicilor latini, printre care și Cicero, maestrul elocinței. Salve Cicero!

Prețul unei neglijențe

Astă vară, serviciul circulației din D.M.R. Maramureș a avizat (în scris) statul popular regional să ia măsuri pentru repararea unor poduri care prezentau pericole pentru siguranța circulației. Între altele, s-a cerut și repararea a trei poduri de pe șoseaua Hideaga-Ardusat. Nota respectivă a rămas, probabil, uitată în vreun dosar. Și acum iată rezultatul: microbuzul nr. 31-Mr-441, cu 28 muncitori, a suferit un grav accident pe unul din cele trei poduri. Parapetul, șubred, a cedat și microbuzul a căzut de pe pod. Optsprezece muncitori au fost accidentați și transportați la spital. Cum rămîne cu cei vinovați de neglijență?

Există tratament?

Cabinetul de ginecologie al policlinicii din Dej. Dinăuntru se aude o voce de bărbat care strigă, apostrofează, înjură. Ce să fie? Nimic — medicul Nicolae Dragoș acordă consultații. Cu medicamentație complexă: doctorii în ser de hiperinjurii și cuvinte grosolane. Multe paciente refuză să mai vină la consultație. Rețineți: este vorba de viitoare mame.

Probabil că dr. N. Dragoș suferă și el de o maladie. Un leac trebuie însă să existe.

Rubrică redactată de
Ștefan ZIDĂRIȚĂ
Ștefan DINICĂ

Cu sprijinul corespondenților „Scînteii".

Cartierul Nord din Ploiești

arh. Petre DERER

Important centru industrial, orașul Ploiești cunoaște de aproape un secol — și cu deosebire în ultimul pătrar al acestuia — o dezvoltare demografică rapidă, tinzînd să-și dubleze pentru a doua oară populația. În intenția satisfacerii optime a cerințelor de locuit ale cetățenilor, schița de sistematizare a localității propune — în paralel cu restructurarea corespunzătoare a cartierelor vechi — extinderea zonei de locuit prin construirea terenurilor libere existente. Realizarea cartierului Nord se înscrie tocmai în aceste prevederi. În suprafață de circa 120 hectare, traversat de inelul rutier III și calea ferată de centură, cartierul este mărginit de importante artere de circulație: bulevardul Republicii (accesul dinspre nord al DN-1) și strada Găgeni, care leagă orașul de localitățile din valea Teleajenului. Poziția de flancare a celei mai importante porți de intrare în oraș și vecinătatea cu zona industrială Crîng se reflectă în compoziția sa de ansamblu, bazată pe sistemul microraional. După încheierea unei prime etape de construcție, reprezentînd cele 500 de apartamente ale microraionului 3 (Republicii Est), au fost începute microraioanele 1 și 2, cu 3 000 și respectiv 1 800 de apartamente. Ele urmează să fie date în folosință la sfîrșitul anului 1967. Cei 20 000 de locuitori ai cartierului însumează 15 la sută din populația de perspectivă a orașului. Ei vor beneficia de o rețea complexă de instalații și dotări social-culturale, sanitare și învățămînt — un centru și două complexe comerciale, trei școli generale, cinematograf, dispensar, spații de joacă, parcaje — ceea ce va putea să le asigure o substanțială autonomie de viață în cadrul orașului.

Deschiderea unor perspective din ansamblu spre combinatul chimic, cu dantelăria argintie a instalațiilor sale și punctarea limitei exterioare cu un ritm compus, realizat din blocuri înalte, încadrate de altele mai joase, fixează în bună măsură personalitatea și locul cartierului. De altfel, conturarea în partea nordică a unui spațiu stradal cu o sensibilă curbare a fronturilor constituie, pe lîngă un element de separare și de trecere între oraș și teritoriu, o barieră în calea curenților reci de aer, o celulă urbană agreabilă. Compoziția sa simplă, ușor inteligibilă, mișcarea inspirată de curbă sînt, însă, din păcate, contrazise de spațiul dezordonat pe care privitorul îl sesizează în interiorul incintelor de locuințe. Manipulînd cu multe tipuri de blocuri, între care nu se detașează net o dominantă, proiectantul nu a reușit să stăpînească numeroasele unghiuri de privire generale. Proporționarea incertă a incintei, dimensiunile mari, în jur de 100 de metri, precum și numeroasele intervale deschise între

CRONICĂ DE ARHITECTURĂ

blocuri fac să se deseneze pe cer linii agitate; prin suprapunerea tablourilor apar, desigur, imagini dinamice, dar nu întotdeauna frumoase. Continuitatea spațiului nu înseamnă neapărat absența locurilor adăpostite, retrase, a fronturilor închise, după cum varietatea nu se poate traduce prin lipsă de ordine! În acest sens, consider mai reușite grupele de locuințe din microraionul 3 — Republicii Est — (deși se întîlnesc aici frecvent orizontale prea lungi și, de aceea, monotone). Spațiile interioare sînt mai bine proporționate, mai plăcute. În același timp, printr-o așezare paralelă cu curbele de nivel, se subliniază cornișa suficient de înaltă, constituind delimitarea firească a ansamblului; spre deosebire de microraionul 2, unde acest element natural este parțial mascat prin modul de dispunere a clădirilor.

Orientarea către exterior a celor trei microraioane și gruparea unui mare număr de dotări de-a lungul inelului III ar fi creat, după mine, o promenadă parcursă cu interes de localnici și vizitatori. Pe de altă parte, este regretabil că linia ferată de centură, supraînălțată, constituie nu numai o sursă de zgomot și accidente, dar sub aspect vizual separă în două ansamblul, împietind totodată asupra traversărilor fie către parc, fie către centrul comercial principal.

Sistemul de circulație, sprijinit pe bulevardul Republicii și inelul III, se bazează pe un circuit închis (format din strada Andrei Mureșanu și strada de cornișă), din care se desprind către interior alei carosabile înfundate sau inelare. Se remarcă modul izbutit în care s-a realizat mobilarea străzilor interioare și exterioare cartierului. Alături de segmentul de nord al arterei de cornișă deja menționat, sînt reușit soluționate fronturile la inelul III și pe strada Andrei Mureșanu. Accesul în oraș pe bulevardul Republicii, realizat în formă de pîlnie, asigură — o dată cu distanța prescrisă față de unitatea industrială învecinată — vizibilitatea în circulație și pătrunderea gradată spre centrul orașului.

Detalcarea proiectării pe două etape și utilizarea mai multor sisteme constructive au dus, în ansamblu, la obținerea unor imagini plastice voioase, de largă diversitate. Mai reținute în microraionul 3, arhitectura și cromatica celorlalte două microraioane frizează uneori un decorativism discutabil. Traforurile dantelate și culorile plăcilor de ceramică, deși încearcă să evidențieze temperamentul vesel, optimist al localnicilor, rămîn vecine unui limbaj arhitectural simplist, nedistilat. A privi însă numai sub aceste aspecte ar duce inevitabil la sărăcirea adevăratelor sensuri ale conținutului. Reînnoirea perseverentă și planificată a organismului orășenesc — accelerată de puternica dezvoltare economică din ultimele decenii — are rostul fundamental de a oferi condiții superioare de muncă și viață generațiilor de azi și mîine. Pe această linie, cartierul Nord din Ploiești se înscrie cu succes alături de alte importante realizări.

Discuții pe marginea anchetei:

„CÎND ÎNCEP SĂ FOȘNEASCĂ TAINELE VIEȚII"

TENTAȚIA FALSULUI MISTER ȘI FALSUL PURITANISM

Cred că nu sînt singurul medic și singurul părinte care a citit cu interes și cu satisfacție articolul intitulat atît de potrivit — **„Cînd încep să foșnească tainele vieții"**. În sfîrșit, (mi-am zis), o problemă de mare însemnătate pentru educație, pentru sănătatea fizică și mintală este adusă în discuție publică, pentru a se găsi — prin contribuții competente, serioase și de bună credință — soluțiile potrivite. Am convingerea că problema poate fi examinată cu destulă maturitate, cu obiectivitate și cu spirit științific — și de aceea nu pot privi cu indiferență intervențiile în discuție care încearcă expedierea ei în spatele unor fraze de retorism prea puțin consistent.

Profesorul Stere Popescu din București a publicat, în numărul din 21 decembrie a.c., un articol în dezacord cu ancheta, intitulat sugestiv „Cunoașterea înseamnă tentație". Obișnuiesc să respect opiniile care diferă de opiniile mele, dar nu mă pot opri să critic lucrările de cuvînt care nu sînt suficient de pătrunse de spirit de responsabilitate și nu denotă o informare satisfăcătoare în domeniul abordat.

Personal, nu pot să ader la nici un fel de invitație la ignoranță. Nu cred în virtuțile obscurantismului. Resping, mai ales, apelul la dezinformare, la mistificare și recomandarea tabu-ului ca mijloc de păstrare a purității sufletești.

Prof. St. Popescu are, firește, dreptate cînd constată că unele cărți care se publică și unele filme sînt discutabile din punctul de vedere al influenței pe care ar putea s-o aibă asupra tineretului. Organele de stat veghează, desigur, ca asemenea manifestări să fie cît mai puține. Literatura de scandal nu mai există, la noi, literatura pornografică nu poate să apară în regimul editorial al unei țări socialiste. Dar autorul merge, în critica sa, foarte departe: atît de departe, încît cititorul are impresia că erotica întreagă trebuie considerată ca un lucru rușinos și chiar dragostea trebuie pusă la stîlpul infamiei. În intervenția prof. Popescu se găsesc cuvinte tăioase care stigmatizează însăși viața sentimentală. Ne-am întrebat: de ce autorul n-a cerut epurarea bibliotecilor de toate marile opere ale literaturii universale și naționale avînd ca subiect dragostea?

Propunerile prof. Popescu nu se bazează pe cunoașterea datelor din psihologia și din biologia copilăriei și a adolescenței. Preocupări și afecte din sfera eroticii apar indiferent de indignarea pedagogilor care afișează un ultrapuritanism. Neînțelegerea lor, greșita atitudine față de ele pot genera drame și chiar deformări sufletești care nu se mai șterg. Întrebarea care s-a pus, în anchetă, cu toată claritatea, este următoarea: medicii și educatorii sînt pregătiți să rezolve aceste probleme în mod adecvat? Nu numai copiii trebuie lămuriți, ci și aceste categorii profesionale, și părinții. Cine îi lămurește, în mod științific, ținînd seama de cuceririle recente ale biologiei, ale psihologiei, ale medicinii, ale sociologiei? Nu este de o strictă urgență publicarea unor lucrări pentru educarea educatorilor? Credem că articolul prof. St. Popescu ar fi arătat altfel, dacă dînsul ar fi citit un tratat modern de sexologie. Din păcate, în ultimii douăzeci de ani, editurile noastre n-au publicat decît o singură carte de sexologie de nivel înalt, și de atunci au trecut opt ani.

Prof. Popescu uită că nu numai **tentația** poate izvori din cunoaștere, ci și **prudența**. El mai uită că ceea ce e prezentat sub aspect misterios, subversiv aproape, că ceea ce este pur și simplu interzis, poate exercita o tentație mult mai primejdioasă decît ceea ce este prezentat în lumină, în adevărata lumină. El uită, însfîrșit, că o parte integrantă a educației omului nou este educația umanistă a sentimentelor sale. Numai cu cunoștințe de algebră și de trigonometrie, lipsit de „omenie", omul nu este om. Și aceasta o spune semnatarul acestor rînduri care este și bioloq și matematician, dar care s-a opus întotdeauna conceperii omului ca ființă pur biologică ca și „abstractizării" sale. G. Ibrăileanu scria într-un aforism al său că omul nu este un „cimpanzeu abstract".

Cultura noastră este o cultură realistă. Societatea noastră este fundamentată pe știință. Copiii de astăzi vorbesc despre rachete, elevii învață despre polenizare și despre viviparitate; ce sens are să ne mințim noi înșine, afirmînd că ei cred în barză și în balauri? Nu este timpul să nu mai reluăm falsa opoziție între curățenie morală și cunoaștere? Problema centrală rămîne: care sînt mijloacele cele mai bune de a aborda aspectele dificile ale cunoașterii?

Conf. univ. Victor SĂHLEANU
dr. docent în științe medicale

Corespondentul nostru voluntar VASILE CĂPRARU arată

Ce nu merge în transportul orășenesc din Iași

În ultimii ani, Întreprinderea de transport Iași (I.T.I.) și-a sporit mult parcul de tramvaie, autobuze și taximetre. Totuși cetățenii orașului sînt nemulțumiți de felul cum I.T.I. asigură transportul în comun și se întreabă: ce rotiță scîrțîie în transportul în comun la Iași?

Pentru a afla un răspuns cît mai complet la această întrebare, am consultat zeci de șoferi, vatmani, pietoni și, bineînțeles, cadre din conducerea I.T.I.

Serviciul secției de mișcare de la I.T.I. trebuie să asigure cu mijloace de transport întreaga rețea. Pentru urmărirea respectării graficului, în cadrul amintitului serviciu există o serie de impiegați de mișcare, dispeceri și controlori. Cum își fac ei datoria?

Sîntem în gara Iași. Pe aici trec zilnic mii de oameni care apelează la serviciile I.T.I. În gară sosiseră două trenuri personale. În cîteva minute peronul stației de tramvaie era neîncăpător. După o așteptare de 15 minute își fac apariția 3 tramvaie. Întrebăm pe vatmanul de pe tramvaiul nr. 65 de ce la orele cînd sosesc trenurile nu sînt tramvaie în stație. Ne trimite la dispecer. Nu-l găsim. O taxatoare ne spune că aici dispecerii fac de serviciu „doar din cînd în cînd". La serviciul mișcare tramvaie adresăm aceeași întrebare tovarășului Ciobanu Victor, inginer electromecanic, șeful serviciului, care mai răspunde și de stația de redresare și de rețeaua de contact. „Fac și eu cît pot — ne spune el. Practic, sînt depășit de treburile serviciului". E și normal: avînd 3 funcții nu poate face cine știe ce. Cît privește însă felul cum lucrează dispecerii și impiegații de mișcare, ing. Ciobanu Victor susține morțiș că fiecare e la postul lui. Dispecerul Aurel Nicolau — ne-a asigurat el — se află la cabina din Tg. Cucului. Dar Aurel Nicolau nu era la postul său. La acea oră, el se afla la restaurantul gării, la o masă încărcată cu sticle de vin și sifoane, împreună cu Lozonschi Nicolae. Acesta din urmă trebuia să-l schimbe pe primul la orele 14. Acompaniați de Zavad Pavel, de la serviciul financiar al I.T.I., „dirijau" circulația sticlelor de la bar pe masă și de aici sub masă. Locul de muncă părăsit de Nicolau Aurel era la o depărtare de peste 2,5 km. Ce să mai vorbim despre felul în care acești dispeceri „rezolvă" problemele de circulație, după „pauzele" ce și le îngăduie (de altfel, ca și unii vatmani sau șoferi) prin restaurante?

În Piața Dimitrov (pe data de 9 noiembrie a. c.) era de serviciu dispecerul Filigeanu Aurel. Dar el și-a făcut mai întîi cumpărăturile la piață, a trecut pe la restaurantul-zahana Bucium, apoi pe acasă și, la orele 12,45, și-a reluat funcția „de dirijor" al circulației. L-a controlat cineva în aceste 3 ore cît a lipsit? Conducerea I.T.I. nu ia măsuri pentru întărirea disciplinei de producție, nu controlează munca pe care o prestează dispecerii și controlorii din cauza cărora transportul în comun este deseori perturbat.

Funcționarea mijloacelor de transport depinde de starea tehnică în care se află acestea. În fiecare seară începînd de la orele 24 tramvaiele sînt garate în stradă, începînd de la Liceul „M. Sadoveanu" pînă la gară. Vatmanii semnalează în fișele de parcurs o serie de defecțiuni care în majoritatea lor nu sînt remediate, iar a doua zi apar „pene" pe traseu. La depou nici pînă în prezent nu există o linie de probă a tramvaielor. Acestea se probează pînă la poartă (dacă s-ar face măcar atît) și sînt introduse pe traseu fără o verificare tehnică. Depoului, care are rolul de a garanta securitatea transportului în comun, i se acordă o atenție insuficientă. Nu are personal stabil; aici lucrează, temporar, mulți din cei ce săvîrșesc diferite abateri, pentru că depoul este considerat școala de corecție a I.T.I.-ului.

De ce nu se repară operativ defecțiunile ivite pe trasee? Întreaga rețea este deservită de un singur controlor tehnic și acesta numai în schimbul de dimineață. Dar dacă apare o defecțiune după masă și noaptea, cine o înlătură?

Nici autobuzele nu respectă graficul transportului în comun. Pe traseul Păcurari — Bucium, între orele 7,45 și 23,28 mașinile trebuie să vină și să plece la intervale de 5—6 minute. Realitatea este că acest interval se prelungește pînă la 30 de minute. De ce? Multe autobuze sînt defecte și nu pot fi reparate în timpul nopții, altele sînt fără șofer. Cei 3 mecanici din tura de noapte nu pot face față volumului mare de lucrări, iar calitatea reparațiilor este inferioară.

Stațiile de la capătul liniilor de autobuze (unde nu există nici un fel de cabine pentru adăpostirea cetățenilor și a lucrătorilor I.T.I.), devin garaje, iar pe traseu nu-i nici o mașină. Spre exemplu, pe data de 8 noiembrie a.c., la orele 22, în stația de la Fabrica de antibiotice erau 6 autobuze, a doua zi în aceeași stație la orele 14 erau 5 autobuze. De ce nu le vede nimeni cum stau și apoi pleacă toate în convoi, luîndu-se fiecare la întrecere care „trage" mai tare, pentru a-și scoate timpul?

Întreprinderile industriale încheie contracte cu I.T.I. pentru a asigura transportul salariaților. I.T.I.-ul furnizează abonamente întreprinderilor respective, își ridică banii și după aceea uită de obligațiile pe care și le-a asumat. Cine suportă pagubele aduse întreprinderilor ai căror salariați pierd ore întregi din producție? Dar timpul pierdut de oameni cum poate fi recuperat?

În ce privește stilul de muncă al conducerii întreprinderii de transport este semnificativă următoarea întîmplare. Nu de mult a apărut un scurt circuit la un cablu care alimentează cu energie două linii de tramvaie ce deservesc zona industrială a orașului. Conducerea I.T.I. s-a adresat conducerii Întreprinderii regionale de electricitate. În loc să se ia măsuri urgente, a început o adevărată tîrguială: „trimitem electricieni să repare, dacă ne dați 5 tone de benzină". Iată un sistem de conlucrare între două întreprinderi care, în ultimă instanță, răspund de buna desfășurare a transportului în comun. Dacă n-a „ieșit" benzina, nici electricienii nu s-au grăbit să remedieze defecțiunea.

În aceste condiții cum poate să funcționeze bine transportul în comun? Comitetul executiv al Sfatului popular al orașului Iași și-a pus vreodată în mod serios această întrebare?

CUVÎNTUL CITITORULUI

Școala părinților

(Urmare din pag. I)

stele de film, sau cu înfățișarea unor manechine de modă? Manichiura, părul tapat, ciorapii de nailon nu pot constitui uniforma unor școlărițe care mai au de învățat geografia, istoria și aritmetica elementară".

O remarcă făcută de un muncitor la același lectorat cu părinții: „eu sînt muncitor-frezor. Dacă rebutez o piesă aduc o pagubă de zece lei, de cincizeci de lei, poate chiar și de o sută. Dar dacă rebutez educația unui copil, eroarea mea se numește crimă. Noi, ca părinți cerem aplicarea în școli a unui regulament sobru. Sînt de acord cu propunerea de a se introduce purtarea obligatorie de către elevi a numărului matricol. Dacă supravegherea părinților dă greș (eu sînt la fabrică atunci cînd copilul pleacă la școală), controlul vestimentar să se facă la intrarea în clădirea școlii, iar elevele cu ambiții premature de cochetărie să fie eliminate măcar pentru ziua respectivă. Propun, de asemenea, înființarea și amenajarea internatelor, mai ales pentru elevii care au pe ambii părinți în cîmpul muncii..."

Aceste idei și propuneri le aud de vreo cinci ani încoace, la fiecare lectorat cu părinții. M-am dus de curiozitate și la zeci de alte lectorate. Le-am auzit și acolo. Sute de mii de părinți le repetă mereu, dar directorii de școli se mulțumesc doar să le consemneze.

Spital-policlinică

CONSTANȚA (coresp. „Scînteii"). La Hîrșova s-a dat în folosință un nou spital-policlinică, cu secții de chirurgie, interne, radiologie, ftiziologie, O.R.L., oftalmologie, ginecologie etc. În care se pot efectua lunar aproape 10 000 de consultații. Camerele de la etajul II, cu 30 de paturi, sînt destinate spitalizării bolnavilor supuși operațiilor chirurgicale. Secția de chirurgie este înzestrată cu aparate moderne de sterilizare, electrotermocauterizare și masă ortopedică. Tot în blocul operator sînt instalații de reanimare, o cameră de preanestezie etc. De asemenea, policlinica-spital are un laborator și o farmacie.

În aceste zile la magazinul „Romarta copiilor"

Foto: S. Cristian

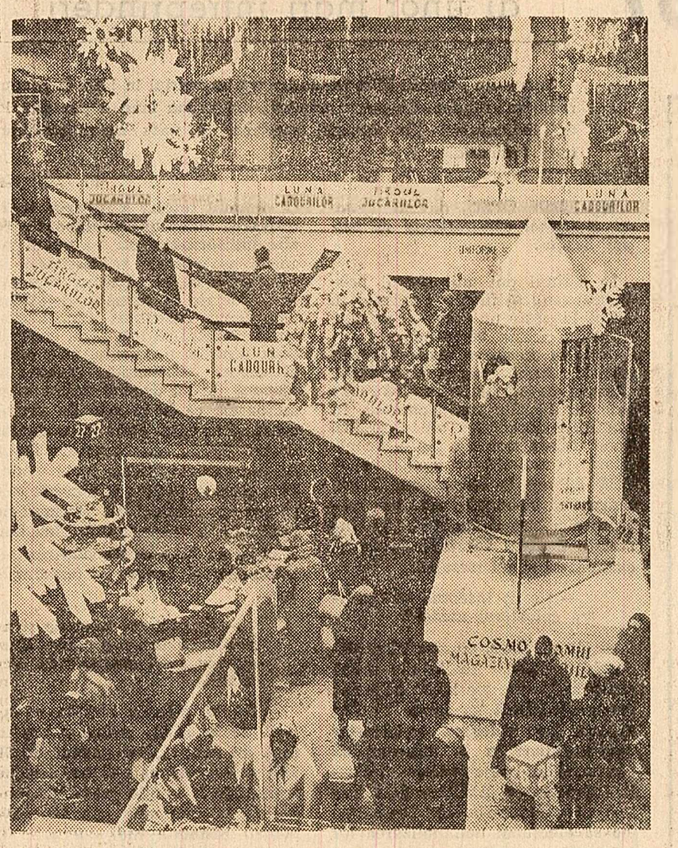

În regiunea Brașov

2 500 familii în locuințe noi

BRAȘOV (corespondentul „Scînteii"). — În ultimele zile, la Brașov, Sibiu, Cisnădie și în alte orașe din regiunea Brașov au fost date în folosință noi blocuri de locuințe. În total, pînă la 15 decembrie, constructorii din regiune au predat 2 500 apartamente din cele 2 943 apartamente prevăzute în acest an. Restul de apartamente se află în stadiu de recepție și vor fi predate pînă la 31 decembrie. Succesele constructorilor de locuințe din regiune se datoresc unei organizări mai bune a muncii pe șantiere, folosirii unor metode avansate și extinderii mecanizării lucrărilor grele cu un volum ridicat de muncă. În orașul Brașov aproape toate cele 1 550 apartamente predate pînă acum au fost executate din panouri mari prefabricate sau prin glisare. Succese deosebite s-au înregistrat și în ce privește calitatea execuției și ridicarea gradului de confort. Pentru a asigura o varietate mai largă a construcțiilor, s-a îmbunătățit aspectul fațadelor acestora, folosindu-se în acest scop terasitul și placajul din ceramică.

PAGINA ECONOMICĂ

ŞI-AU REALIZAT PLANUL PE PRIMUL AN AL CINCINALULUI

Ministerul Industriei Uşoare a îndeplinit ieri planul anual de producţie. Conducerea ministerului informează că s-a realizat o producţie globală cu 11 la sută mai mare decît cea din anul precedent. Sporul înregistrat echivalează cu jumătate din producţia obţinută în această ramură cu 15 ani în urmă. În zilele următoare se vor produce în plus 4 400 000 metri pătraţi de ţesături şi 760 000 bucăţi tricotaje, 470 000 perechi încălţăminte cu feţe din piele, 5 milioane obiecte de sticlărie diversă, precum şi confecţii în valoare de aproximativ 350 milioane lei. Rezultate bune se vor obţine şi la indicatorii planului financiar. Astfel, sarcina de încasări din vînzarea producţiei marfă va fi depăşită cu 582 000 000 lei, se vor obţine beneficii suplimentare în sumă de 70 milioane.

În cursul zilei de vineri au fost îndeplinite prevederile planului anual şi pe ansamblul industriei regiunii Bacău. Producţia ce se realizează în întreprinderile regiunii în primul an al cincinalului este cu 10,2 la sută mai mare decît cea realizată în anul 1965, sporul înregistrat datorîndu-se în cea mai mare parte creşterii productivităţii muncii.

La data de 21 decembrie Trustul industriei poligrafice din cadrul Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă şi-a îndeplinit planul pe acest an. Aproximativ 80 la sută din sporul producţiei a fost realizat pe seama creşterii productivităţii muncii. Pînă la sfîrşitul anului se va da peste plan o producţie în valoare de 5 000 000 lei. Se evidenţiază în mod deosebit întreprinderile poligrafice Banat, Cluj şi Arta grafică din Bucureşti.

ÎN CE CONDIŢII IERNEAZĂ ANIMALELE?

Iarna este perioada cînd producţia animalelor şi păsărilor depinde în cel mai înalt grad de condiţiile de hrănire şi îngrijire. Şi în anotimpul rece, multe cooperative agricole obţin cantităţi de lapte, carne şi ouă la nivelul celor realizate în timpul verii. În altele, ca urmare a lipsei de spirit gospodăresc, producţia animalelor şi păsărilor este scăzută. Cele constatate cu prilejul unui raid-anchetă în fermele de animale ale unor cooperative agricole din regiunile Bacău, Dobrogea şi Mureş-Autonomă Maghiară sînt semnificative în această privinţă.

Raid-anchetă în regiunile Bacău, Dobrogea şi Mureş-Autonomă Maghiară

BACĂU

Acum furajele se risipesc, iar spre primăvară nu vor ajunge

Tov. ing. **Aurel Zbanţ**, preşedintele Consiliului agricol raional Tîrgu Neamţ, ne-a relatat că făcîndu-se balanţa furajeră s-a ajuns la concluzia că nutreţurile nu vor ajunge pînă în primăvară dacă nu vor fi luate măsuri pentru buna lor gospodărire. De aceea, Consiliul agricol şi uniunea cooperatistă raională agricolă au îndrumat cooperativele să administreze furajele pe bază de raţii echilibrate. O experienţă bună în această privinţă are cooperativa agricolă din Timişeşti, care creşte aproape 800 de bovine. Aici, toate furajele sînt depozitate într-un parc împrejmuit. Toate cantităţile de nutreţ ce se dau în hrana animalelor se cîntăresc. Silozul şi cocenii de porumb se folosesc în amestec cu tăiţei de sfeclă şi melasă. Ca urmare a bunei îngrijiri şi hrăniri a vacilor, producţia de lapte zilnică a crescut, de la începutul perioadei de stabulaţie, cu aproape 200 de litri faţă de perioada anterioară. Rezultate asemănătoare obţin şi cooperativele agricole de producţie din Tîrgu-Neamţ, Ţibucani, Dragomireşti şi Păstrăveni.

În unele unităţi din acest raion însă nu se acordă atenţia cuvenită gospodăririi furajelor. Din cele spuse de tovarăşul **Constantin Puiu**, preşedintele cooperativei din Davideni, rezultă că aici sînt puţine furaje. Cu toate acestea se poate constata că nu există suficientă grijă pentru buna lor gospodărire.

La cooperativa de producţie din Filioara şirele de paie şi fîn, glugile de coceni, nu sînt bine vîrfuite, iar de la ele şi pînă la grajduri se poate vedea un adevărat „pat de furaje" risipite. La Petricani, Urecheni şi Davideni, furajele nu se cîntăresc, deşi fiecare din aceste unităţi are basculă. La Petricani şi Urecheni cocenii sînt daţi animalelor netocaţi şi din această cauză se face multă risipă. Tov. **Alexandru Dominte**, preşedintele cooperativei din Petricani, spunea că „sînt destui coceni să ajungă pînă în primăvară. De aceea, nu-i nimic că se mai dau uneori la animale şi netocaţi". Să admitem că, într-adevăr, cooperativa are destule nutreţuri. Dar asta înseamnă că nu trebuie să existe grijă pentru gospodărirea lor raţională? Risipa de furaje şi de alte bunuri păgubeşte cooperativa, loveşte în interesele cooperatorilor.

Este necesar ca atît organele raionale, cît şi consiliile de conducere ale cooperativelor să ia măsuri operative pentru lichidarea acestor defecţiuni astfel încît să se asigure pentru întreaga perioadă de stabulaţie o hrănire raţională a animalelor.

MUREŞ-AUTONOMĂ MAGHIARĂ

Cînd se rezolvă problema alimentării cu apă?

Cu prilejul raidului întreprins în cooperativele agricole din regiunea Mureş-Autonomă Maghiară s-a desprins concluzia că în cele mai multe locuri, consiliile de conducere se preocupă de buna îngrijire şi adăpostire a animalelor. În raionul Tîrnăveni, în afară de cele 11 grajduri construite în acest an, numeroase cooperative ca Deleni, Şona, Sînbenedic, au făcut reamenajări la cele existente în vederea sporirii spaţiului de adăpostire. În felul acesta, întregul efectiv de animale este adăpostit în grajduri corespunzătoare. O situaţie asemănătoare este şi în raionul Odorhei. La cooperativa agricolă de producţie Cristuru Secuiesc, inginerul Atila Bare a organizat o consfătuire cu îngrijitorii de animale cu care prilej s-au dezbătut problemele legate de buna gospodărire a furajelor, întocmirea şi administrarea raţiilor etc. Prin construirea a 5 fînare s-a putut depozita în bune condiţiuni întreaga cantitate de 95 vagoane fîn.

Într-o serie de unităţi agricole cooperatiste nu sînt însă create condiţii bune de iernare a animalelor. La Cobăteşti, raionul Odorhei, animalele sînt bine îngrijite, iar furajarea lor se face conform programului. Totuşi, aici nu s-a rezolvat încă problema alimentării cu apă la două grajduri. Îngrijitorii au arătat că pentru animalele care le sînt repartizate trebuie să scoată zilnic, din fîntînă, o cantitate de peste 1 500 litri de apă, ceea ce le răpeşte mult timp. Situaţii asemănătoare există şi în alte unităţi. În raionul Odorhei, de pildă, din cele 25 de lucrări de alimentare cu apă prevăzute a se executa în acest an în cooperativele agricole, numai 19 au fost terminate. Explicaţia acestei stări de lucruri — ne-a arătat **Iosif Ruparcici**, preşedintele uniunii raionale a cooperativelor agricole de producţie, — constă în faptul că cele două echipe de instalatori sînt insuficiente faţă de volumul mare de muncă, iar S.M.T.-ul din raion nu a luat măsuri corespunzătoare pentru a sprijini executarea acestor lucrări.

Unele deficienţe în ce priveşte mecanizarea fermelor se datoresc şi faptului că lucrările de instalaţii electrice se desfăşoară mult prea lent. Un exemplu îl constituie cazul cooperativei agricole din Coroi Sînmartin, raionul Tîrnăveni, faţă de care I.R.E.M. nu şi-a respectat îndatorirea contractuală de a termina electrificarea fermei în trimestrul trei al anului curent.

*

Din cele constatate cu prilejul raidului anchetă rezultă că, în multe cooperative agricole, pregătirile pentru buna iernare a animalelor n-au fost făcute cu grijă. De aceea, este necesar ca, fără nici o întîrziere, consiliile agricole şi uniunile cooperatiste să analizeze această problemă şi să ia măsuri care să asigure ca, peste tot, animalele să fie bine hrănite, îngrijite şi adăpostite, pentru a se obţine o producţie cît mai mare de carne şi lapte în toată perioada de iarnă.

Corespondenţe transmise de **Gheorghe BALTĂ**, **Vasile MIHAI** şi **Lorand DEAKI**

DOBROGEA

Iarna e în toi, dar adăposturile nu sînt puse la punct

Cooperativele agricole din regiunea Dobrogea au avut toate condiţiile să asigure din vreme adăposturi corespunzătoare pentru animale. Ca urmare a măsurilor luate, în multe unităţi, noile construcţii zootehnice au fost terminate, iar cele existente au fost revizuite şi reparate. Bune rezultate în această privinţă au fost obţinute în cooperativele agricole din raionul Negru Vodă, unde încă din vară au fost alcătuite colective de tehnicieni şi constructori care au mers în fiecare unitate şi au ajutat să se grăbească lucrările de construcţii şi reparaţii. Aşa se face că obiectivele noi au fost date în folosinţă la timp, au fost reparate şi revizuite toate adăposturile pentru animale. La cooperativele agricole de producţie Viile, Zorile, Negureni din raionul Adamclisi, grajdurile sînt reparate, au fost completate geamurile, iar pentru evitarea pierderilor de furaje au fost confecţionate grătare speciale care au fost montate la iesle. O situaţie bună în ce priveşte condiţiile de adăpostire a animalelor este şi în cooperativele din raionul Medgidia. Pe ansamblul regiunii, însă, lucrurile nu stau tocmai bine. Din cele 121 de obiective cîte trebuiau să se construiască în acest an — au fost date în folosinţă doar 77, restul fiind în diferite faze de lucru — finisaj, zidărie sau chiar la fundaţie. Tovarăşul inginer **Iulian Gheorghiu**, şeful secţiei construcţii din cadrul Uniunii regionale a cooperativelor agricole — dă o explicaţie optimistă: „N-am avut asigurate materialele, dar sperăm că în cursul acestei luni vom da în folosinţă toate obiectivele planificate". Este greu de înţeles cum se va rezolva într-o singură săptămînă ceea ce nu s-a făcut într-un an întreg. Aceasta cu atît mai mult cu cît 28 de obiective se află în lucru, unele dintre ele abia la fundaţie. În multe unităţi nu s-au luat din timp măsurile necesare pentru buna adăpostire a animalelor. La cooperativa agricolă de producţie Mărăşu, raionul Hîrşova, s-a început de mult timp construirea unui grajd de 100 taurine, care a fost abandonat. De abia în toamnă, o dată cu sosirea ploilor, consiliul de conducere s-a gîndit că ar fi bine să continue lucrările. În raionul Hîrşova mai sînt neterminate două grajduri de taurine, 5 maternităţi de scroafe, 2 îngrăşătorii de porci, 5 saivane de oi etc. Din această cauză animalele stau înghesuite în adăposturile existente.

Multe deficienţe se constată şi în ce priveşte reparaţia şi revizuirea adăposturilor mai vechi. La cooperativele agricole Războieni, Rahmanu, Saraiu, Movilişa şi altele acoperişurile grajdurilor sînt deteriorate. Este necesar ca consiliile agricole şi uniunile cooperatiste să ia măsuri pentru utilizarea din plin a tuturor mijloacelor astfel ca în toate cooperativele să se asigure adăpostirea animalelor în condiţii corespunzătoare.

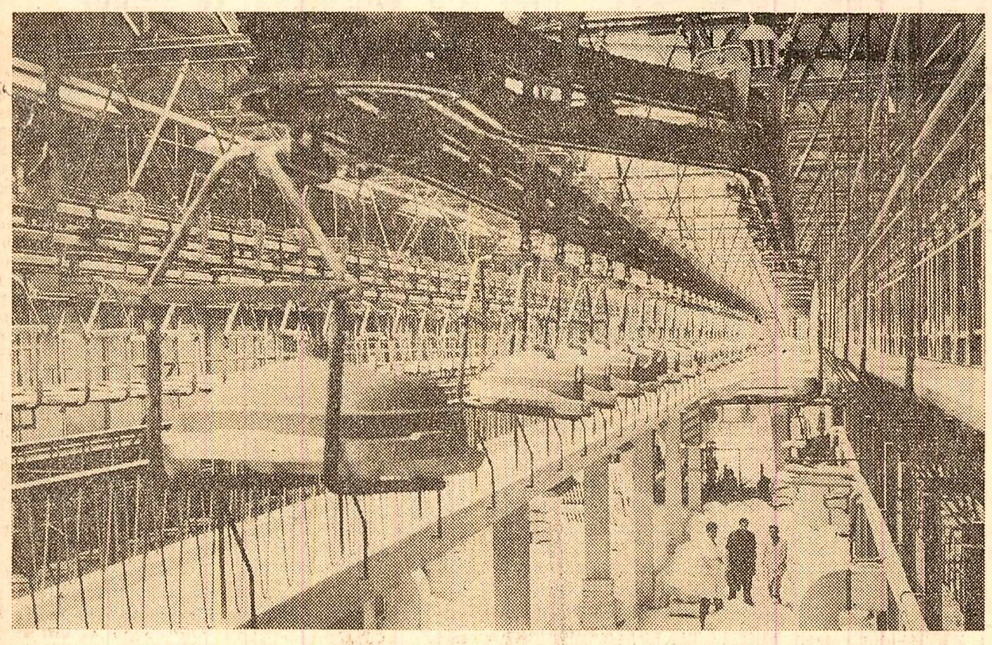

În secţia de obiecte sanitare a Uzinei de radiatoare, echipament metalic, obiecte şi armături sanitare din Capitală — Foto: Agerpres

Pierderile planificate — semn al unei activităţi economice defectuoase

Ridicarea eficienţei întregii activităţi economice, problemă majoră a cincinalului, se asigură, după cum se ştie, în măsură hotărîtoare, prin **introducerea pe scară largă a celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii, atît în înzestrarea întreprinderilor, în tehnologii, cît şi în organizarea producţiei şi a muncii.** În acest sens, statul nostru face eforturi deosebite, exprimate, înainte de toate, în impresionantul volum de investiţii care se va realiza în cincinal. Sporirea gradului de eficienţă a activităţii economice depinde într-un înalt grad de priceperea şi hărnicia fiecărui colectiv de întreprindere, de modul în care conducerea ei tehnico-administrativă stimulează iniţiativa şi valorifică resursele interne, posibilităţile proprii.

Realizarea acestui imperativ esenţial nu are loc de la sine. Practica a dovedit că **întreprinderile sînt stimulate să acţioneze hotărît în vederea ridicării eficienţei activităţii lor numai dacă, prin plan, li se fixează nişte indicatori mobilizatori, evolutivi, care să nu bată pasul pe loc, ci să dimensioneze cît mai exact sfera posibilităţilor şi resurselor interne.** Întrucît peste cîteva zile vom începe anul 1967 — al doilea din cincinal — această problemă are o deosebită însemnătate economică. Mai ales că se mai întîlnesc şi în prezent cazuri de unităţi şi organizaţii economice prevăzute să lucreze cu pierderi, care nu reuşesc să-şi acopere cheltuielile din vînzarea produselor fabricate, sau din activitatea pe care o desfăşoară. Vom analiza cîteva din aceste cazuri, căutînd să dăm răspuns la întrebarea: **pe ce bază şi cum se argumentează menţinerea, în lucrările de plan financiar pe 1967, a unor pierderi planificate** — factor-frînă în rentabilizarea activităţii economice?

Iniţial, pentru 1967, la **Trustul de Utilaj Greu-Bucureşti** s-a planificat să se obţină pe ansamblu un beneficiu de 4 400 000 de lei. Disecîndu-l, acest volum de beneficii se compune din: 15 232 000 lei beneficii la activitatea de metalurgie, 6 832 000 lei pierdere la materialele de construcţii (balastiere), 4 000 000 lei pierdere la prestaţii (executarea de lucrări la plan fizic, precum şi închirieri la plan orar a utilajului greu de construcţii pentru şantiere). Această proporţie dintre beneficii şi pierderi s-a dovedit a fi nerealistă. Din controalele ulterioare, efectuate de organe ale Ministerului Finanţelor, a rezultat că **volumul de beneficii la activitatea de metalurgie**, aferent producţiei din 1967, **trebuie să fie de 16 632 000 lei şi nu de 15 532 000 lei**, cît s-a comunicat forului tutelar şi s-a aprobat automat de acesta.

Calculele nu se opresc aici, deoarece nici **pierderile nu reflectă adevărul.** S-a ajuns la nivelul amintit de pierderi prin determinarea în mod greşit a amortizărilor şi folosirea în planificare a unei rentabilităţi inferioare realizărilor anului 1966. Cît de departe au mers cu denaturările conducerea trustului şi forul ei de resort din Ministerul Industriei Construcţiilor se desprinde din aprecierea celor 4 000 000 lei pierderi la prestaţii. Ele s-au fixat arbitrar, întrucît în condiţiile calculării corecte a preţului de cost, aşa cum s-a dovedit apoi, **sectorul de prestaţii poate da un beneficiu de 2 765 000 lei şi nicidecum pierderi.**

De ce conducerea trustului şi forul de resort respectiv au recurs la asemenea denaturări? Întrebarea este valabilă şi în cazul uzinei „Neferal" care, ca şi Trustul de Utilaj Greu, a căutat să-şi creeze „rezerve" în 1967, să obţină premii fără efort, planificînd drept pierderi suma de 19 600 000 lei. Cercetîndu-se posibilităţile uzinei şi modul de calcul al preţului de cost, s-a demonstrat tendinţa conducerii de aici de a nesocoti realitatea. **La „Neferal" nici nu poate fi vorba de pierderi.** Acestea au fost „confecţionate" prin stabilirea unor preţuri de aprovizionare a deşeurilor de metale neferoase mai mari cu 6 000 000 lei, modificarea nejustificată a structurii sortimentelor şi umflarea cheltuielilor de producţie cu 2 700 000 lei. După cum se ştie, această uzină are aproape doi ani de cînd a fost pusă în funcţiune. Alte întreprinderi, la fel de tinere, nu numai că nu lucrează cu pierderi, dar realizează beneficii substanţiale. De ce conducerea de la „Neferal" nu ia exemplu de la Uzina de aluminiu din Slatina, de pildă? Cum se explică uşurinţa cu care forul ei tutelar a admis ca şi în 1967 colectivul de la „Neferal" să lucreze nerentabil?

Aproximaţiile şi arbitrariul în aprecierea preţului de cost şi-au făcut loc şi la **Combinatul de celuloză şi hîrtie Călăraşi**, o unitate tînără a Ministerului Industriei Chimice. Nici mai mult, nici mai puţin, pentru anul viitor, conducerea combinatului şi-a propus o pierdere de 99 071 000 lei. Ministerul amintit — recidivist în materie de rentabilizare — a aprobat această sumă.

La sfîrşitul unei analize **conducerea combinatului a fost nevoită să recunoască abuzul comis, să reducă volumul pierderilor pentru anul 1967 cu circa 25 la sută.**

Prin asemenea practici, de a prevede pierderi, de a umfla cheltuielile de producţie şi a diminua beneficiile, economia naţională este frustrată de fonduri băneşti importante, care ar putea fi folosite la procurarea de utilaje, la finanţarea unor acţiuni social-culturale şi, în general, pentru dezvoltarea potenţialului nostru economic. Deşi puţine la număr, practicile de genul celor semnalate arată că tendinţa de a nesocoti rezervele interne şi de a lucra, în continuare, cu pierderi nu a dispărut din concepţia unor conduceri de întreprinderi. Aşa cum arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu, la recenta Conferinţă a organizaţiei de partid a oraşului Bucureşti, societatea socialistă nu-şi poate permite să desfăşoare o activitate economică nerentabilă, ca pierderile provocate de o întreprindere să fie suportate de altele. Conducerile întreprinderilor, inginerii, tehnicienii, economiştii, colectivele de muncitori trebuie să înţeleagă că este timpul să se pună capăt acestei stări de lucruri în interesul economiei noastre naţionale, al întregului popor. În lumina acestor indicaţii, o **examinare aprofundată a situaţiei întreprinderilor care mai lucrează cu pierderi planificate, găsindu-se soluţii pentru rentabilizarea lor,** este deosebit de stringentă. Este absolut necesar să se intervină cît mai operativ **pentru ca 1967 să marcheze o cotitură în domeniul rentabilizării,** în condiţiile respectării sortimentelor şi a prescripţiilor calitative ale produselor.

Asist. univ. Constantin BĂRBĂCIORU
Nicolae DIACONESCU
controlor revizor, Bucureşti

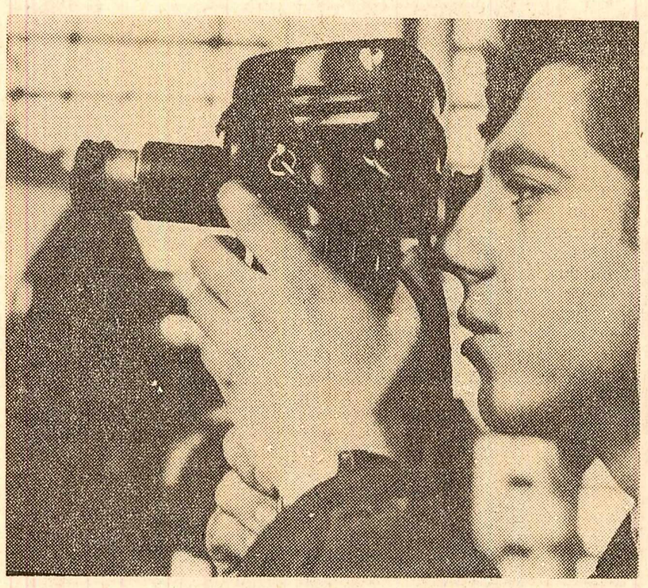

Fabrica de produse refractare silico-aluminoase Alba-Iulia. Se ia temperatura din cuptorul rotativ pentru şamotizare

PREGĂTIREA PRODUCŢIEI DIN 1967

(Urmare din pag. I)

Problemele s-au repartizat pe grupe de ingineri şi tehnicieni şi am întărit colaborarea cu institutele de învăţămînt superior, bazele de cercetări ale Academiei şi institutele departamentale. Definitivarea tehnologiei de elaborare şi tratament termic a unor sortimente de oţeluri, punerea la punct a forjării oţelului magnetic pentru capele turbogeneratoarelor — iată cîteva chestiuni care, în cei mai scurt timp, vor fi realizate la nivelul calitativ cel mai înalt.

Ing. GHEORGHE GAVRILESCU, director tehnic al **Combinatului de celuloză şi hîrtie din Suceava:**

— Cum veţi demara în 1967?

— Pentru a asigura îndeplinirea ritmică a planului de la începutul anului, au fost întreprinse o seamă de măsuri. Ele vor contribui **la creşterea indicilor de utilizare a mijloacelor tehnice şi la sporirea productivităţii muncii.** De curînd, s-au mai încheiat şi alte pregătiri. E vorba de punerea în funcţiune a transportorului de lemn tocat pentru etapa a doua, instalaţia de sortare a celulozei fiind asigurată cu mers continuu, îmbunătăţirea sistemului de agitare a leşiei verzi în dizolvator. Totodată, secţia confecţii a fost dotată cu încă două prese mecanice pentru împachetat saci, sporindu-se astfel capacitatea de ambalare a producţiei pentru export. Este în curs de definitivare îmbunătăţirea filtrului electrostatic, care a şi dus pînă acum la sporirea randamentului în reţinerea sărurilor cu 75—85 la sută, faţă de 34 la sută cît s-a realizat mai înainte.

— Anul acesta aţi avut destule probleme cu desfacerea producţiei. În ce măsură ele s-au soluţionat pentru 1967?

— Ministerul Industriei Chimice ne-a ajutat la punerea în funcţiune a instalaţiilor şi atingerea capacităţilor proiectate, la introducerea în fabricaţie a unor produse noi. Totuşi, **în ceea ce priveşte asigurarea planului pe 1967 cu repartiţii de desfacere a producţiei şi aprovizionare nu stăm deloc bine.** Nu sîntem încă în posesia unui plan de producţie definitiv, iar repartiţiile la produse finite (saci, pungi) şi hîrtie nu se ridică la nivelul sarcinilor minimale în vigoare, ceea ce a determinat să nu putem încheia încă contracte economice. **Pentru trimestrul I al anului 1967 nu am primit încă nici un fel de comenzi.** Deşi cantitatea de hîrtie înnobilată prevăzută în anul viitor reprezintă 10 la sută din producţia totală a combinatului, nici la acest sortiment nu dispunem de repartiţii. La fel stau lucrurile la aprovizionarea cu lemn, acid sulfuric, bitum, amidon, fier-beton.

— Conducerea combinatului ce a întreprins concret?

— Încă din luna mai anul curent, s-a întocmit sortimentaţia de produse (saci, pungi, hîrtie înnobilată). În iulie am organizat o consfătuire, la care am invitat toţi beneficiarii noştri, cu scopul de a-i informa asupra produselor ce le putem fabrica, de a cunoaşte dorinţele lor, în ce priveşte cantităţile, sortimentele de care au nevoie, cît şi calitatea acestora. Consfătuirea nu şi-a atins însă pe deplin obiectivele propuse. Pe de o parte, datorită faptului că unii beneficiari nu au putut preciza necesarul de mărfuri pentru anul 1967. Pe de alta, deoarece, deşi au fost invitaţi expres, reprezentanţi ai forului nostru tutelar — Direcţia generală a celulozei şi hîrtiei şi Direcţia generală de aprovizionare şi desfacere — nu ne-au onorat cu prezenţa. Mai mult chiar, **direcţiile generale nici ulterior nu ne-au sprijinit în clarificarea sortimentaţiei viitoare a producţiei şi aprovizionării tehnice materiale.**

Dacă la Reşiţa, ca şi la multe alte întreprinderi, pregătirile pentru producţia lui 1967 sînt aproape încheiate, la Combinatul de celuloză şi hîrtie din Suceava persistă în acest domeniu deficienţe serioase. Or, şi în acest an combinatul a întîmpinat numeroase greutăţi în aprovizionarea şi desfacerea producţiei. Ministerul Industriei Chimice a dat asigurări că asemenea deficienţe nu se vor mai repeta, dar faptele arată că acest for de resort nu s-a ţinut de cuvînt. Ministerul amintit, direcţiile sale generale trebuie să ajute operativ Combinatul de celuloză şi hîrtie din Suceava în desfăşurarea ritmică, în cadenţă vie, a procesului de producţie.

Anchetă realizată de **I. CHIUJDEA** şi **N. ŢUICU**, corespondenţii „Scînteii"

O amplă lucrare de sinteză

(Urmare din pag. I)

a Transilvaniei, revoluția populară în România, Unirea Principatelor Române, răscoalele țărănești în România, articole privind personalități de seamă ale trecutului istoric, precum și figurile unor conducători ai luptei pentru eliberarea națională și socială a poporului, militanți ai mișcării muncitorești, organizații muncitorești și democratice, momente revoluționare de mare însemnătate în istoria patriei.

O mare atenție s-a acordat oglindirii în viața țării noastre a adîncilor transformări economice și social-politice care au avut loc în anii construcției socialiste, succeselor istorice pe care poporul nostru le-a obținut sub conducerea partidului. Printre articolele reflectînd aceste realități sînt de menționat, de exemplu, amplul articol despre transformarea socialistă a agriculturii, articolele privind mari obiective industriale etc.

Sînt date, de asemenea, în diferite articole ale acestui volum, informații interesante despre resursele și frumusețile patriei, despre localități și monumente istorice și de artă.

Volumul relevă contribuția adusă la dezvoltarea culturii naționale de mari personalități ale științei, literaturii și artei, ca: E. Racoviță, D. Voinov, Gr. Ștefănescu, Gh. Țițeica, Gh. Spacu, G. Vilsan, H. Tiktin, L. Șăineanu, T. Vianu, M. Ralea, Gh. Șincai, A. D. Xenopol, N. Titulescu, Tr. Vuia, A. Vlaicu, A. Saligny, L. Rebreanu, M. Sadoveanu, I. Slavici, Al. Vlahuță, A. Russo, C. Ressu, Fr. Șirato, N. Tonitza, I. Țuculescu, I. Vidu ș. a.

Prin justa valorificare a operelor și curentelor din istoria culturii naționale, volumul al IV-lea al Dicționarului enciclopedic român marchează un real progres prin respectarea mai riguroasă a unor principii de bază privind modul de tratare (obiectivitate, preluare critică a moștenirii culturale, orientarea spre contemporaneitate, exactitate, accesibilitate, concizie, sobrietate științifică etc.).

Cititorii vor găsi, în acest volum, informații utile privind geografia fizică, economia și istoria unor țări, informații geografice, istorice și artistice despre mari orașe ale lumii, articole despre evenimente și despre mari perioade ale istoriei universale.

Volumul consacră numeroase articole personalităților care au o contribuție de seamă la făurirea marilor valori ale istoriei culturii mondiale, figurilor de gînditori înaintați, materialiști, umaniști, raționaliști, iluminiști, socialiști utopici, revoluționari, oameni politici, savanți, scriitori, oameni ai artei.

Dintre articolele despre mari domenii ale activității umane vom remarca articolele despre știință, despre tehnică, în care se prezintă un tablou al evoluției științifice și tehnice a omenirii și stadiul actual al dezvoltării științei și tehnicii. În numeroase articole sînt oglindite problemele metodologice ale științei, iar în articolele tratînd despre probleme ale logicii matematice, ciberneticii, statisticii etc. este reliefată corelația tot mai strînsă dintre științele naturii și științele sociale.

Ample articole tratează despre legi, categorii și noțiuni ale filozofiei, economiei politice și ale altor științe sociale. Sînt, de asemenea, tratate pe spații largi importante mișcări și curente artistice și social-politice (realism, romantism, simbolism, sămănătorism, umanism).

Mișcarea comunistă și muncitorească internațională, cea mai influentă forță a contemporaneității, este prezentă prin numeroase articole despre organizațiile muncitorești și despre militanții de seamă ai acestei mișcări.

Un număr important de articole prezintă informații utile privind instituțiile social-politice ale diferitelor țări, tratate de pace, documente politice de mare însemnătate internațională, probleme de socialism științific, de drept internațional.

Sînt de remarcat articolele consacrate ramurilor, subramurilor, domeniilor științelor naturii și tehnicii în care s-a acordat o atenție deosebită atît problemelor teoretice cît și laturii lor practice, nivelului la care acestea au ajuns în condițiile revoluției științifice și tehnice contemporane (radiotehnică, reactor nuclear, semiconductor, viteză, tehnologie, televiziune, transporturi, tranzistor, simetrie, diverse teorii din domeniul matematicii, teoria informației etc.).

Autorii dicționarului au făcut eforturi de a prezenta informațiile într-un stil viu, accesibil, de a apela la comentarii nuanțate, colorate, care să dea articolelor un caracter atractiv.

Cele patru volume ale Dicționarului enciclopedic român, apărute în Editura Politică, realizate cu colaborarea a peste 400 oameni de știință, artă și cultură, însumează circa 550 de coli editoriale, 46 000 de articole, 5 200 ilustrații de interior și 214 planșe și hărți. Tirajul total al celor patru volume este de 500 000 de exemplare. Strîngînd laolaltă zeci de mii de cunoștințe despre toate epocile și toate domeniile activității și gîndirii universale, lucrarea reprezintă un mare efort de sistematizare a imensului volum de informație din epoca noastră, în care istoria, știința și cultura în general se dezvoltă vertiginos și multilateral.

Creșterea calității lucrării datorate și experienței acumulate pe parcurs este vizibilă de la un volum la altul. Modificările aduse listei de termeni, modului de interpretare nu au schimbat totuși, în esență, structura lucrării; ele au ținut seama de schimbările intervenite pe planul evenimentelor istorice, culturale etc., dar și de evoluția procesului de reconsiderare a valorilor naționale și mondiale. Căutările în domeniul metodologiei elaborării de enciclopedii au obligat colectivul de redacție la numeroase experimente soldate pe alocuri cu unele lipsuri, cu unele disproporții între domenii sau chiar înlăuntrul acelorași domenii.

Trecînd peste multe greutăți, autorii Dicționarului enciclopedic român ne-au pus totuși la dispoziție una dintre lucrările fundamentale menite să contribuie la educarea și informarea multilaterală a maselor de cititori. Ei au primit sprijinul a numeroase organizații obștești, instituții centrale și locale de stat, întreprinderi, a numeroși cititori care li s-au adresat prin scrisori, precum și al aprecierilor critice cuprinse în recenziile apărute în presă. Acestea se adaugă la munca devotată a tuturor colaboratorilor, a membrilor redacției interne, a lucrătorilor din tipografia Combinatului poligrafic „Casa Scînteii", grație căreia s-a putut pune la dispoziția unor largi cercuri ale opiniei publice o lucrare cu un bogat conținut de idei și informații și cu o ținută grafică superioară.

Cele patru volume ale Dicționarului enciclopedic român reprezintă, incontestabil, cu calitățile și chiar cu deficiențele inerente începutului, un prețios material de bază pentru lărgirea și îmbunătățirea în viitor a activității enciclopedice din țara noastră, prin publicarea unor enciclopedii de diferite proporții, cu caracter general, de specialitate, adresate diferitelor categorii de oameni ai muncii, menite să răspundă înaltelor cerințe ale progresului și ale culturii noastre.

TEATRE

- Teatrul de Operă și Balet: **SEARĂ VIENEZĂ** — 19,30.
- Teatrul de stat de operetă: **SECRETUL LUI MARCO POLO** — 19,30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): **MARIA STUART** — 19, (sala Studio): **O FEMEIE CU BANI** — 16, **NUNTA ÎNSINGERATĂ** — 20.
- Teatrul de Comedie: **ȘEFUL SECTORULUI SUFLETE** — 20.
- Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): **O NOAPTE FURTUNOASĂ** — 19,30, (sala Studio): **SONET PENTRU O PĂPUȘĂ** — 20.
- Teatrul Muncitoresc C.F.R. (în sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1 a Teatrului „Lucia Sturdza Bulandra"): **NEÎNCREDERE ÎN FOIȘOR** — 19,30.
- Teatrul „Barbu Delavrancea": **INELUL LUI JUPITER** — 20.
- Teatrul Mic: **RICHARD AL II-LEA** — 19,30.
- Teatrul „Ion Creangă": **NOTA ZERO LA PURTARE** — 15,30.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **REVISTA DRAGOSTEI** — 20, (Sala Palatului): **CU FOTBAL ȘI FĂRĂ FOTBAL** — 19,30.
- Circul de stat: **SPECTACOL PREZENTAT DE ARTIȘTI DIN R. S. CEHOSLOVACĂ** — 19,30.

TELEVIZIUNE

17,00 — Natație: „Cupa speranțelor".
18,00 — Pentru copii și tineretul școlar: Ecranul cu păpuși: „Păcălici și Tîndaleț" — ecranizare de Margareta Niculescu, după versuri de Nicolae Labiș. Emisiune realizată în colaborare cu Teatrul „Țăndărică".
18,20 — Baschet: România-Grecia (aspecte de la întîlnirea ce se desfășoară la Sofia în cadrul Balcaniadei de baschet).
19,00 — Telejurnalul de seară.
19,20 — Buletinul meteorologic.
19,23 — Cercetări și cercetători — emisiune de știință.
19,45 — Actualitatea cinematografică.
20,00 — Teleenciclopedie.
21,00 — Melodii lăutărești, cu Mariana Bădoiu și Fărămiță Lambru.
21,20 — Varietăți pe peliculă.
22,00 — Un zîmbet pe 16 mm. 16 zîmbete comprimate... de Marin Traian.
22,40 — Filmul serial „Baronul".
23,30 — Telesport.
23,40 — Telejurnalul de noapte.

SENSUL „PREMIEREI PE ȚARĂ"

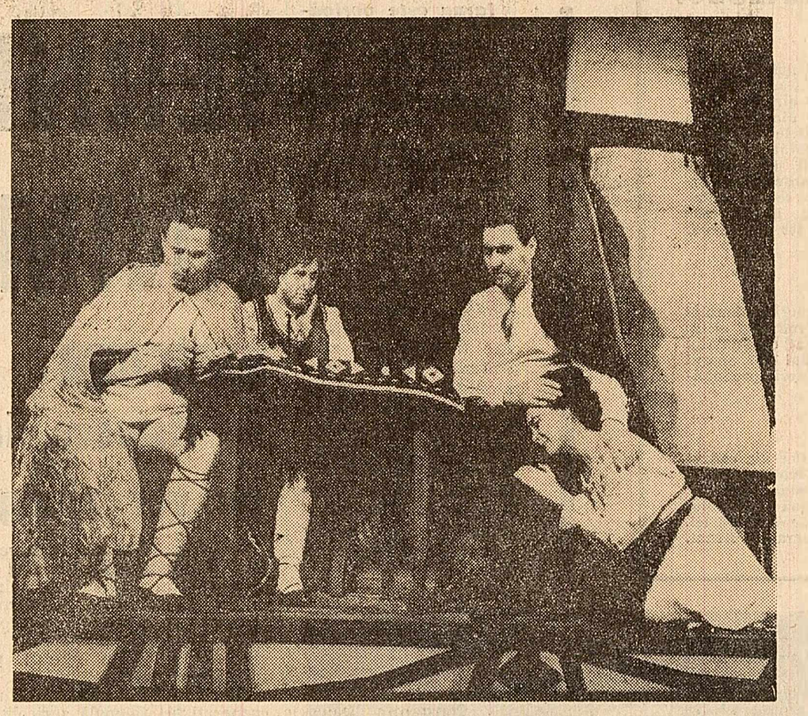

TEATRUL DE STAT DIN SIBIU. Scenă din spectacolul cu drama populară „Stana"
Foto: Ion Miclea

Valoarea și utilitatea unei premiere pe țară sînt direct legate de contribuția reală pe care un teatru o aduce, cu acest prilej, atît la îmbogățirea repertoriului cît și în stimularea activității creatoare a colectivului, în valorificarea potențelor lui artistice. Simpla adăugare a unui nou titlu la lista pieselor pe care le joacă teatrele noastre nu reprezintă adesea decît o ambiție deșartă, uneori chiar dăunătoare activității teatrului respectiv, dacă „premiera pe țară" nu înseamnă promovarea unui text valoros și justificarea alegerii lui prin spectacol.

Din păcate, au existat în ultima vreme astfel de premiere pe țară cu care nu mai țin a se mîndri nici măcar „autorii" lor. Care teatru își mai poate revendica acum, după un interval de timp relativ scurt, meritul de a fi pus în circulație în mișcarea noastră teatrală piese ca: „Noaptea la drumul mare", „Capcana", „Mizerie și noblețe", „Floarea de cactus", „Bicicleta în fața porții" ș.a. Uneori, acestei vane ambiții îi cad victime chiar piese românești, mai noi sau mai vechi, care se văd văduvite de adevărata lor premieră pe țară — și uneori aproape discreditate — din pricina grabei și superficialității cu care unele teatre țin morțiș să le „lanseze". Introducerea dramei lui Camil Petrescu, „Jocul ielelor" — de pildă — a fost un eveniment teatral deosebit, dar el nu a avut loc pe scena teatrului din Brașov, pe al cărui afiș a figurat eticheta „premierei pe țară", ci pe aceea a Teatrului Mic.

Cînd însă ambiția primei reprezentări pe scenele teatrelor noastre este rodul unor căutări cu adevărat creatoare și cînd acestea se concretizează artistic într-un spectacol valoros, premierele pe țară devin un fapt artistic de primă însemnătate. O astfel de realizare merituoasă este și premiera pe țară a piesei „Stana" de Dumitru Stan Petruțiu și Nicolae Pirvu, pe scena teatrului din Sibiu, care a prezentat-o și publicului bucureștean în cadrul recentului său turneu. Inițiativa conducerii teatrului de a relua un gînd mai vechi al regretatului regizor Radu Stanca, al cărui nume s-a legat de realizări artistice importante ale teatrului sibian, s-a dovedit fericită sub mai multe aspecte. Autorii piesei au în primul rînd meritul de a fi intuit și descoperit în povestirea lui Ion Agîrbiceanu sîmburele unei autentice drame populare. Povestea eroinei, care oglindește unele aspecte esențiale ale vieții poporului nostru din timpul primului război mondial, a fost recreată dramatic de autorii piesei pe fundalul social și etic al vieții satului ardelean din acea perioadă. Acest fundal, realizat într-un personaj colectiv — „gura satului" — conferă dramei multe implicații politice, sociale și etice din care se desprind nu numai suferințele pricinuite țărănimii din Transilvania de racilele exploatării și asupririi seculare, dar și tăria, noblețea sentimentului de revoltă al poporului față de ele. Amărăciunea acestor suferințe, străbătută însă de o profundă umanitate, și-a găsit exprimarea poetică, strîns legată de tradițiile satului ardelean pe care autorii piesei le-au adus pe scenă prin elemente folclorice pline de dramatism.

Regia — Ariana Stoica — și-a axat pe bună dreptate construcția spectacolului tocmai pe acest personaj colectiv, intuind cu multă sensibilitate și realizîndu-i scenic, inspirat și consecvent, valențele dramatice și poetice. Colectivul de interpreți, între care s-au remarcat în mod deosebit Livia Baba, Ovidiu Stoichiță, Ioana Manolescu și tot „corul", împreună cu scenografia lui Ervin Kuttler și muzica lui Gheorghe Șoima au contribuit în mod substanțial la reușita spectacolului. Buna cunoaștere a tradiției folclorice din regiunea sibiană, pasiunea pentru bogatele ei sensuri și frumuseți, de care au dat dovadă creatorii spectacolului, i-au imprimat acestuia un stil pregnant și unitar, în care sobrietatea artistică nu exclude cîtuși de puțin împletirea spontană a accentelor tragice cu cele în care robustețea spirituală și umorul ies la iveală în ciuda unei îndreptățite amărăciuni. Din păcate, nivelul artistic al spectacolului a fost într-o măsură diminuat de interpretarea, vizibil nereușită, a două roluri importante — Stana (Puica Sterian) și Andrei (Avram Besoiu).

Și cel de-al doilea spectacol al turneului, „Ondine" de Jean Giraudoux, pus în scenă tot de Ariana Stoica (scenografia: Maria Bodor, ilustrația muzicală: Wolfgang Weber) a demonstrat resursele artistice ale teatrului (s-au remarcat Ovidiu Stoichiță, Mircea Hindoreanu, Emilia Porojan, Adina Rațiu, Marius Niță, Costel Rădulescu, Teodor Portărescu, Livia Baba). Ioana Manolescu, de la Teatrul C. Nottara, a realizat în cele două spectacole ale teatrului sibian două creații artistice valoroase (Ionică în „Stana" și rolul titular în „Ondine") care pot și trebuie să dea de gîndit acelor actori talentați, tineri sau mai vîrstnici, care așteaptă inactivi să le vină rîndul unei distribuiri pe măsura posibilităților la teatrele bucureștene, în timp ce pe alte scene din țară prezența lor ar fi binevenită.

Buna primire pe care publicul din București a făcut-o acestui turneu ar fi bine să aducă aminte conducerii teatrului și colectivului său că teatrul sibian a mai avut asemenea realizări în urmă cu mai mulți ani, dar că de atunci a înregistrat o perioadă de „eclipsă". Sîntem îndreptățiți așadar să sperăm că acest început de stagiune va constitui pentru teatrul sibian un stimulent și o obligație de a reveni la bunul său renume din trecutul nu chiar atît de îndepărtat.

Florian NICOLAU

Pe marginea turneului Teatrului de stat din Sibiu

Pop Simion: „ORGA DE BAMBUS"

NOTE DE LECTOR

Inspirată dintr-o călătorie în R. D. Vietnam, cartea lui Pop Simion atrage de la început prin caracterul oarecum particular al modului în care a fost concepută — sub forma unor scrisori adresate unui prieten pictor din țară — menit să reliefeze cu mai multă pregnanță experiența trăită de autor cu acest prilej. El a realizat astfel un fel de roman cu caracter epistolar și memorialistic, în care epicul se întrepătrunde cu liricul, în substanța scrierii intervenind de asemenea, fără să estompeze, ci, dimpotrivă, iluminînd lăuntric conturul evenimentelor, o discretă doză de ficțiune artistică.

În cele șaisprezece scrisori ce alcătuiesc volumul, autorul reconstituie nu atît itinerarul, cît mai ales impresiile vii, puternice încercate de la cel dintîi contact cu spațiul geografic vietnamez pînă la treptata familiarizare cu preocupările, obiceiurile și deprinderile unei lumi pașnice și creatoare, însuflețită de generoase aspirații. Vietnamul i se înfățișează scriitorului în multiplele sale ipostaze. Ochiul său înregistrează cu atenție monumentele materiale, vestigiile istorice, acele elemente care atestă urmele unei vechi culturi și civilizații. Îl impresionează însă în mod deosebit pulsul năvalnic al vieții cotidiene a poporului vietnamez, aspectele semnificative ale muncii sale creatoare. Sînt revelatoare în acest sens pagini despre „biografia mătăsii din Van Fuc", despre munca oamenilor în sărăria Do Son, în combinatul de la Trai Cau — „inima siderurgică a țării", în minele de cărbune din Hongay (în golful Tonkin), precum și cele care conturează simbolicul portret, de o înaltă măreție morală, al „mereu-truditoarei femei vietnameze". În aceste episoade capătă relief trăsăturile unui popor greu încercat de vitregiile trecutului, care a știut mereu să afirme și să insoțească îndeletnicirile pașnice, geniul său creator cu o mare sete de libertate și independență. Surprinsă fragmentar, în amănuntele sale revelatoare, imaginea Vietnamului luptător își află o prezență dominantă în paginile cărții, fiind sugerată aproape de fiecare fapt sau întîmplare asupra căreia stăruie autorul. Astfel, în cele patru episoade care întregesc povestirea lui Su, omul fugit din sud, scriitorul urmărește evoluția în momentele hotărîtoare ale existenței lor a unor destine individuale și colective, reprezentative pentru întregul popor vietnamez prin tenacitatea și puterea lor de sacrificiu de care dau dovadă în lupta împotriva agresorilor americani. În aceste pagini tonul epistolar, ușor exaltat, adoptat în genere la începutul și sfîrșitul fiecărei scrisori, dispare, povestirea căpătînd un timbru grav, iar fraza — inflexiunile unei incantații profetice. Străduindu-se să mențină un ton degajat, „de tranșantă oralitate", adecvat dialogului epistolar purtat cu imaginarul prieten, scriitorul forțează uneori limbajul, fraza sunînd cîteodată artificial. Asemenea stridențe stilistice, care diluează pe alocuri acest caracter de „oralitate", se datoresc uneori unei nepotrivite îmbinări a termenilor uzuali cu cei livrești, cu neologisme în special, sau folosirii unor expresii cam prețioase („gravitate isusiacă", „închină budaic" etc.), a unor metafore insolite („...zăngănitorul și superficialul și ușorul aluminiu, metal modern, notat în tabloul bărbosului fizician rus cu simbolul Al"... etc.).

În „Orga de bambus" e prezentă, în toată gama răsfrîngerilor sale, natura vietnameză, ale cărei nuanțe cromatice, atît de diverse și neobișnuite, încîntă ochiul ales ritual „oficiat cu candoare". Un suflu autentic de poezie străbate paginile în care sînt descrise „grădinile de sare" de la Do Son, acel „eventai mătăsos", sclipitor și încins de arderile solare, în care oameni oficiază zilnic ritualul muncii. În contrast cu o asemenea natură mirifică, umanizată prin efortul creator al unui popor harnic, scriitorul stăruie, într-un alt episod, asupra unui cadru aparent ademenitor și totuși sumbru, încremenit, ostil vieții — un adevărat „peisaj negativ" cum s-a exprimat undeva Albert Camus — creat în urma unui bombardament american cu substanțe toxice. Acest decor simbolic nu mai poartă amprenta muncii constructive, ci a flagelului inuman, sugerînd o secvență din zbuciumata istorie prezentă a personajului central al acestei remarcabile cărți — poporul vietnamez — care, așa cum atît de sugestiv observă prozatorul, va avea întotdeauna „forța reconfortantă de a rămîne tare și neîngenuncheat și robust și supraviețuitor și eroic și decis și el însuși".

Atît prin densitatea faptelor de viață înfățișate cît și prin felul în care a fost concepută și realizată artistic, „Orga de bambus" este o carte ce se citește cu mult interes, dezvăluind aspecte pasionante din munca și lupta poporului prieten vietnamez.

Adrian ANGHELESCU

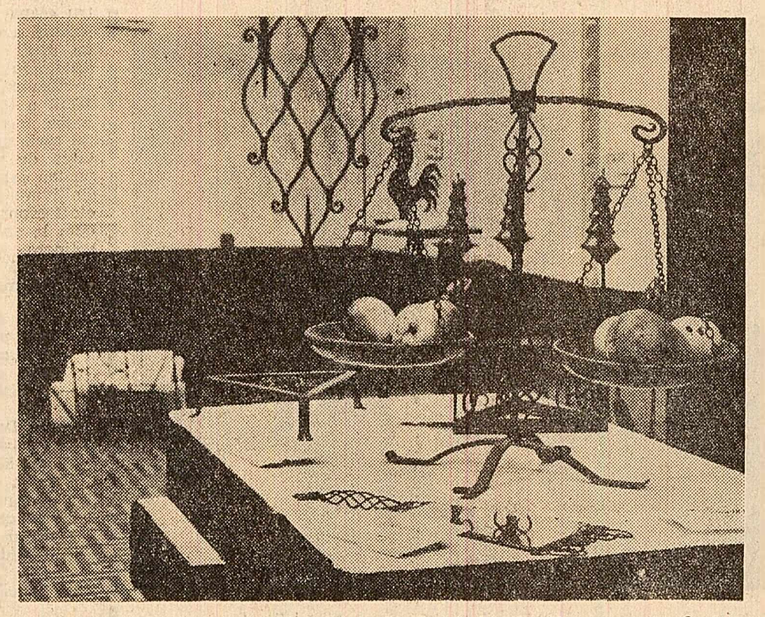

Un colț din expoziția de obiecte decorative din fier forjat deschisă recent în Capitală

CONCERTE

În studioul de concerte al Radioteleviziunii, Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat „George Enescu" prezintă azi, la ora 20, un program cuprinzînd: Simfonia nr. 92 „Oxford" de Haydn, „Burlesca pentru pian și orchestră" de R. Strauss, suita de balet „Nunta în Carpați" de Paul Constantinescu și poemul simfonic „La Péri" de Paul Dukas. Dirijor: Mihai Brediceanu. Solist: Iakov Zak (U.R.S.S.).

Expoziție de artă decorativă

Uniunea Artiștilor Plastici și Fondul Plastic au luat inițiativa organizării unei expoziții de artă decorativă, al cărei vernisaj a avut loc vineri dupăamiază la Galeriile de artă din Bd. N. Bălcescu. Expoziția este rezultatul strădaniilor artiștilor noștri pentru realizarea unor obiecte destinate în cea mai mare parte înfrumusețării locuinței. Printre cele 140 de exponate pot fi întîlnite servicii de masă din faianță, ceramică sau sticlă, tapiserii, imprimeuri, picturi pe sticlă și lemn, jucării, articole de podoabă.

CINEMA

- **BARBĂ ROȘIE** — ambele serii: PATRIA — 10; 13,30; 17; 20,30.
- **GIUSEPPE LA VARȘOVIA**: REPUBLICA — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21.
- **FAUST XX** — cinemascop: VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45, BUZEȘTI — 15; 17; 19; 21 (la ambele completarea **Pilula**).
- **CEI ȘAPTE DIN TEBA** — cinemascop: LUCEAFĂRUL (completare **Poduri peste timp**) — 8,15; 10,15; 12,15; 14,15; 16,30; 18,45; 21, BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16,45; 19; 21, FEROVIAR (completare **A cui e șoseaua**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, TOMIS (completare **Începutul**) — 9,15; 11,15; 13,15; 15,15; 17,30; 20, MELODIA (completare **Orizont științific nr. 7**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- **ANUNȚ MATRIMONIAL**: CAPITOL (completare **A cui e șoseaua**) — 8,30; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45, AURORA — 8,15; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45, RAHOVA — 15,30; 18; 20,30.
- **RÎDEM CU STAN ȘI BRAN**: FESTIVAL (completare **A cui e șoseaua**) — 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21, EXCELSIOR — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, MODERN — 9; 11; 13; 16,15; 18,30; 20,30 (la ultimele două completarea **Consfătuirea de constituire a organizației de pionieri**).
- **TUNELUL** — cinemascop: LUMINA (completare **Poduri peste timp**) — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- **FALSTAFF**: CENTRAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- **PARISUL VESEL**: UNION — 10,30; 15,30; 18; 20,30.
- **PROGRAM PENTRU COPII**: DOINA — 9; 10.
- **WINNETOU** (ambele serii): DOINA — 11,30; 16; 19,45.
- **MAIA PLISEȚKAIA — DOI — TIMPURI NOI** — 9—21 în continuare.
- **OMUL DIN RIO**: GIULEȘTI — 10,30; 15,30; 18; 20,30, BUCEGI — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, ARTA — 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45, FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21 (la ultimele trei cinematografe completarea **Poduri peste timp**).
- **FANTOMAS SE DEZLĂNȚUIE** — cinemascop: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, CRÎNGAȘI (completare **Putna 500**) — 15,30; 18; 20,30.
- **CIMARON** — cinemascop: DACIA (completare **Mimetism**) — 8,30; — 14,30 în continuare; 16,45; 19; 21, MIORIȚA (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Hunedoara**) — 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30, MUNCA (completare **Vox Maris**) — 10; 12,15; 16; 18,15; 20,30, LIRA (completare **Scoica**) — 15,30; 18; 20,30, COSMOS (completare **George Coșbuc, cîntărețul pămîntului românesc**) — 16; 18,15; 20,30.
- **ACEI OAMENI MINUNAȚI ÎN MAȘINILE LOR ZBURĂTOARE** — cinemascop: GLORIA — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, FLAMURA — 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,30.
- **ÎN NORD, SPRE ALASKA!** — cinemascop: UNIREA (completare **Copiii... iar copiii**) — 11,30; 15,30; 18; 20,30.
- **WARLOCK** — cinemascop: FLACĂRA — 15,30; 18; 20,30, FERENTARI — 15,30; 18; 20,30.
- **DIPLOMATUL GOL**: VITAN (completare **Pata**) — 15,30; 18; 20,15.
- **LIMUZINA NEAGRĂ**: COLENTINA (completare **Plasma**) — 15,30; 17,45; 20.

Ședința unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale

La Palatul Marii Adunări Naționale, Comisia economico-financiară, Comisia pentru sănătate, prevederi și asigurări sociale și Comisia juridică, întrunite vineri în ședință comună, sub președinția tovarășului Manea Mănescu, au început examinarea proiectului de lege privind pensiile de asigurări sociale de stat și pensia suplimentară.

Președintele Comitetului de stat pentru problemele de muncă și salarii, tovarășul Petre Lupu, a făcut în fața comisiilor o expunere asupra proiectului de lege.

La ședință au asistat tovarășii Constantin Drăgan, președintele Uniunii Generale a Sindicatelor din România, și acad. Aurel Moga, ministrul sănătății și prevederilor sociale.

După ce deputații au primit explicațiile cerute, a început discutarea proiectului.

Comisiile își continuă lucrările

(Agerpres)

Ședința Comisiei permanente C.A.E.R. pentru agricultură

Între 13 și 17 decembrie 1966, la Boroveț (R. P. Bulgaria), a avut loc cea de-a 22-a ședință a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru agricultură.

La ședință au participat delegații ale țărilor membre ale C.A.E.R. : Republica Populară Bulgaria, Republica Socialistă Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Mongolă, Republica Populară Polonă, Republica Socialistă România, Republica Populară Ungară și U.R.S.S.

În calitate de observatori au participat reprezentanți ai Republicii Democrate Vietnam, Republicii Cuba și Republicii Socialiste Federative Iugoslavia.

La ședința Comisiei au fost examinate probleme ale colaborării țărilor membre ale C.A.E.R. în domeniul ocrotirii plantelor, mecanizării agriculturii și silviculturii, irigării și îmbunătățirilor funciare, creșterii animalelor, precum și alte probleme. Comisia a adoptat planul său de lucru pe anul 1967.

Ședința Comisiei s-a desfășurat în spiritul prieteniei și colaborării tovărășești.

Fabrica „celulelor nervoase" pentru industrie

(Urmare din pag. I)

tură fizică — mecanică, termică, optică etc. în mărime de altă natură, în cazul de față electrică, permițînd măsurarea și prezentarea lor cu riguroasă preciziune cu ajutorul înregistratoarelor care pot fi situate la mare distanță, precum și acționarea asupra acestor mărimi fizice prin intermediul regulatoarelor.

Fabrica va produce și alte diferite elemente de comandă și execuție pentru reglarea unor procese ca menținerea în cadrul unor parametri dinainte stabiliți a temperaturii, a presiunii, a nivelelor, a vitezelor de înaintare uniforme — necesare în industriile chimică, siderurgică, energetică etc. Printre aceste produse se numără și două calculatoare electronice de mică capacitate pentru dirijarea centralizată a unor procese tehnologice.

Se vor realiza în serie și sisteme de automatizări de concepție proprie, elaborate de I.P.A. pe bază de elemente „Unilog" și „Unidin" pentru reglarea proceselor rapide și discontinui. Iată și cîteva domenii de aplicație: la liniile automate pentru prelucrarea chiulaselor, blocurilor de motor sau altor piese în industria de automobile și tractoare; la șuruburile de presiune care acționează asupra valțurilor de la cajele de laminare asigurînd regimul optim de funcționare a acestora etc. Beneficiari vor fi: centralele electrotermice, marile combinate chimice unde automatizarea asigură optimizarea proceselor, furnalele, liniile tehnologice de fabricație din industria ușoară și alimentară etc.

În prezent la „F.E.A." — fabrica „celulelor nervoase" pentru industrie, construcția și montajul se află într-o fază înaintată. Dezvoltarea capacităților de producție în industria automatizărilor nu se rezumă la construirea acestei fabrici. În cadrul orientării date de Congresul al IX-lea industriei noastre, vor fi dezvoltate și alte unități din cadrul Grupului de automatizări și în primul rînd fabricile „Electroaparataj" și „Electromagnetica". Astfel în primul trimestru al anului 1967 se termină o serie de lucrări pentru eliminarea locurilor înguste și încep lucrările de dezvoltare de bază la „Electromagnetica". La Fabrica „Electroaparataj" se va extinde hala de prelucrări mecanice și se vor crea și alte spații noi pentru dezvoltarea fabricației de aparataj de joasă tensiune.

Măsurile de dezvoltare a sectorului de automatizări și în special intrarea în funcțiune a Fabricii de elemente de automatizare vor contribui la creșterea continuă a aportului producției interne de elemente de automatizare pentru instalațiile din întreaga economie.

CUM E VREMEA

Ieri în țară : Vremea s-a menținut umedă, cu cerul mai mult acoperit. Au căzut precipitații intermitente, mai ales sub formă de ninsoare, în sudul și estul țării. În Dobrogea și izolat în sudul Munteniei s-au semnalat lapoviță, ploaie și polei. În celelalte regiuni, ninsorile au avut un caracter local. Vîntul a prezentat intensificări în sud-estul țării, unde a spulberat, izolat, zăpada. Temperatura aerului, la ora 14, oscila între minus 5 grade la Avrămeni și 4 grade la Mangalia.

Timpul probabil pentru zilele de 25, 26 și 27 decembrie. În țară : Vreme umedă, cu cerul mai mult acoperit. Vor cădea precipitații locale, mai ales sub formă de lapoviță și ploaie. Vîntul va sufla potrivit. Temperatura în creștere ușoară. Minimele vor fi cuprinse între minus 8 și plus 2 grade, local mai coborîte în nordul țării, iar maximele între minus 4 și 7 grade. **În București :** Vreme relativ umedă. Cerul va fi temporar acoperit. Vor cădea precipitații sub formă de lapoviță și ploaie. Vîntul va sufla potrivit. Temperatura în creștere ușoară.

Activitate „febrilă" pe patinoar — Foto : Gh. Vințilă

Sesiunea științifică a muzeelor

Între 20 și 23 decembrie au avut loc în Capitală lucrările celei de-a treia sesiuni științifice a muzeelor.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Ion Moraru, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, după care acad. prof. Constantin Daicoviciu și lector univ. Hadrian Daicoviciu au vorbit despre „Localizarea Daciei Malvensis", iar Liviu Ștefănescu, vicepreședinte al Consiliului muzeelor, despre „Un sfert de mileniu de muzeografie românească".

În continuare au fost prezentate, în ședință comună, în cadrul secției de istorie, 23 de comunicări științifice privind descoperirile arheologice din mileniul 1 e.n., pe teritoriul diferitelor regiuni din țară.

Lucrările sesiunii au continuat în ședințe pe subsecții.

(Agerpres)

Funeraliile scriitorului Mihail Sorbul

Vineri la amiază au avut loc funeraliile scriitorului Mihail Sorbul, personalitate marcantă a literaturii noastre, unul din ctitorii dramaturgiei române moderne.

În cursul după-amiezii de joi și dimineții de vineri, numeroși bucureșteni au adus un ultim omagiu dispărutului, al cărui corp neînsuflețit a fost depus la Casa Scriitorilor din Capitală.

La adunarea de doliu erau prezenți scriitori și alți oameni de cultură și artă. La catafalc au făcut de gardă membri ai conducerii Uniunii Scriitorilor, reprezentanți ai altor instituții de artă și cultură, scriitori.

Aducînd un ultim omagiu celui dispărut, dramaturgul Horia Lovinescu, criticul Valeriu Râpeanu, regizorul Nicolae Massim și prozatorul Corneliu Leu au evocat viața și activitatea multilaterală desfășurată de Mihail Sorbul, care și-a înscris numele printre acelea ale fruntașilor teatrului românesc. Ei au subliniat bogata și îndelungata sa activitate literară consacrată timp de șase decenii propășirii culturii românești.

După terminarea adunării de doliu, cortegiul funerar a pornit spre cimitirul Bellu, unde a avut loc înhumarea. Aci, scriitorul Ben Corlaciu a adus un ultim omagiu celui dispărut.

(Agerpres)

Ședința Comitetului Național pentru F. A. O.

La Consiliul Superior al Agriculturii a avut loc vineri dimineața ședința Comitetului Național al Republicii Socialiste România pentru F.A.O. La ședință, prezidată de prof. univ. dr. David Davidescu, vicepreședinte al comitetului, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, au fost analizate activitatea desfășurată în 1966 de Comitet și planul său de lucru pe anul următor. A fost prezentată, de asemenea, o informare cu privire la desfășurarea lucrărilor în cadrul unor acțiuni principale ale F.A.O. la care au participat delegații ale țării noastre. S-a evidențiat faptul că, în cadrul multiplelor manifestări organizate de F.A.O., țara noastră a promovat poziții constructive principiale, care au fost apreciate de numeroase țări membre ale acestei organizații. Au fost făcute, totodată, propuneri pentru continua îmbunătățire a activității Comitetului Național.

(Agerpres)

SPORT

Rugbiștii români peste hotare

Dinamo și Grivița roșie au plecat ieri în Franța

Foștii și actualii campioni ai țării noastre, Dinamo București și respectiv Grivița roșie, au plecat ieri în Franța, unde urmează să susțină cîteva meciuri în compania unora dintre fruntașele rugbiului francez. Dinamoviștii, spre exemplu, vor întîlni mîine la Agen formația locală S. U. Agen, din rîndul căreia fac parte internaționalii Razat, Sitjar, Lasserre, Garcia. Partida constituie primul act al finalei „Cupei campionilor europeni", finală ce și-o dispută cele două echipe. Lotul dinamovist cuprinde, printre alții, pe Dăiciulescu, Dragomir, Nica, Dragomirescu, Giugiuc, Țuțuianu, V. Rusu, Iordăchescu, Stoica.

Rugbiștii grivițeni au contractat un turneu de trei meciuri. Primul va avea loc, de asemenea, mîine. Adversară : echipa La Voulte. În continuare, campionii noștri vor întîlni echipele U. S. Carcassonne și A. S. Bèziers. După toate probabilitățile, meciul cu Bèziers, așteptat cu mare interes cunoscute fiind marile posibilități ale formației franceze, fostă campioană națională, se va desfășura în prima zi a noului an 1967.

BALCANIADA DE BASCHET

O nouă surpriză : Grecia—Bulgaria 76—71. Azi, baschetbaliștii noștri susțin meciul decisiv pentru calificarea la „europene"

SOFIA (prin telefon, de la **Dan Iliescu**). — Penultima zi a Balcaniadei de baschet masculin a fost marcată de o mare surpriză, poate cea mai mare din istoria competiției. După un joc avîntat, dinamic, baschetbaliștii greci au învins reprezentativa țării gazdă care, pînă ieri, mai păstra șanse la cucerirea titlului balcanic. Scorul final al acestui meci : 76—71 (38—36) pentru Grecia.

Selecționata României a întîlnit, într-un meci neoficial, echipa de tineret a Bulgariei și a întrecut-o cu 95—92 (49—44). Antrenorii noștri au folosit mai mult rezervele, odihnindu-i pe titulari pentru jocul de sîmbătă, cu Grecia. Partida aceasta este deosebit de dificilă și totodată foarte importantă pentru echipa noastră. Doar în cazul unei victorii, baschetbaliștii români își asigură calificarea la campionatele europene de anul viitor.

Celelalte partide ale ultimei zile a Balcaniadei sînt următoarele : Bulgaria (tineret) — Turcia și Iugoslavia—Bulgaria.

★

Au fost stabilite locurile de desfășurare a Balcaniadei de baschet 1967. Seniorii se vor întrece între 10 și 14 mai în Iugoslavia, senioarele între 21 și 24 decembrie în Bulgaria, juniorii între 23 și 27 august în România, iar junioarele în luna august în Bulgaria.

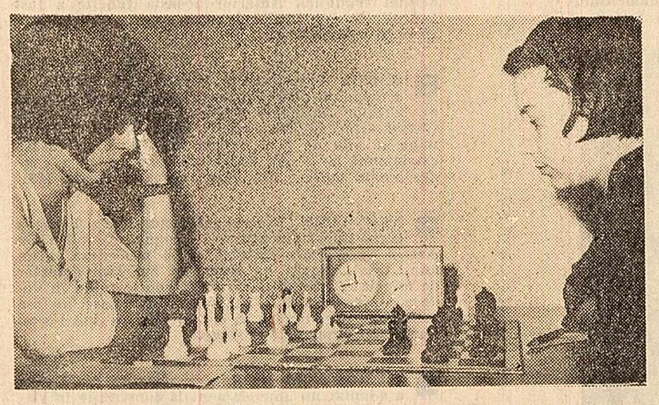

Ieri după-amiază, în sala Constructorul (str. 13 Decembrie nr. 21) a început meciul de baraj pentru titlul de campioană republicană de șah între Elisabeta Polihroniade și Suzana Makai. Prima partidă s-a încheiat în favoarea tinerei Makai. Azi, în partida a doua, Polihroniade va avea albele. **În fotografie:** cele două șahiste la masa de joc

Foto : M. Cioc

PE SCURT DE PESTE HOTARE

Ancheta întreprinsă de revista engleză „World Sports" l-a desemnat pe atletul de culoare Tommie Smith (S.U.A.) drept cel mai bun sportiv din lume pe anul 1966. Tommie Smith a realizat în proba de 220 yarzi fără viraj un fenomenal record — 19"5/10.

Continuîndu-și turneul în Orientul mijlociu, echipa olimpică de fotbal a U.R.S.S. a întîlnit la Beirut o selecționată a cluburilor libaneze, pe care a învins-o cu scorul de 10—0 (6—0).

Cu prilejul unui concurs de natație desfășurat la Sydney, australiana Kathy Wainwright a stabilit un nou record al țării sale în proba de 1 500 m. Ea a acoperit această distanță în 18'31"5/10.

Într-un meci internațional de hochei pe gheață desfășurat la Antwerp, echipa Olandei a învins cu 10—5 (3—1, 6—3 1—1) echipa Belgiei.

LOTO

tragerea din 23 decembrie 1966

78 51 9 79 81 20 33 26 8 82 90 3

Fond de premii : 876 913 lei.

CORESPONDENȚĂ DIN PRAGA

La izvoarele de magnezită din Slovacia

Celui ce străbate cîțiva kilometri pe valea rîului Muran, la poalele sudice ale munților Slovenske Rudohorie, din Slovacia de est, privirea îi este atrasă de un deal a cărui formă amintește de carapacea unei broaște țestoase. Din adîncurile lui se ivesc continuu vagonete pline cu un minereu brunroșcat. În apropiere fumegă coșuri înalte de fabrică. Aici, cît cuprinde privirea, se întinde un vast șantier de construcții pe care domnește o activitate necurmată. Excavatoare își împlîntă cupele în pămînt, autobasculante transportă materiale de construcție; se montează cofraje, se toarnă beton, se ridică schele și ziduri.

Ne aflăm la uzinele de magnezită din Jelsava, Slovacia de est. Sub dealul amintit se află un zăcămînt de două sute milioane de tone de magnezită, materie primă dintre cele mai prețioase.

După cum se știe, o serie de ramuri principale ale economiei depind de magnezită. Dezvoltarea industriei metalurgice este de neconceput fără existența materialelor refractare. Materiale pe bază de magnezită sînt folosite la cuptoarele de oțel, ciment, var, metale neferoase etc.

În ultimii zece ani statul cehoslovac a intensificat cercetările în vederea descoperirii și exploatării de noi rezerve de magnezită. Cele mai importante se află aci, la poalele munților Slovenske Rudohorie, între Kosice și Lucenec, pe o distanță de aproximativ 160 km. Ele fac posibilă acoperirea nevoilor interne ale Cehoslovaciei și asigurarea unor disponibilități crescînde pentru export.

În prezent, față de 1958, producția de magnezită pură în Cehoslovacia a sporit cu 210 la sută. Se prevede ca anul acesta cantitatea de magnezită realizată să ajungă la 600 000 tone. În perioada 1958—1965, volumul materialelor pe bază de magnezită exportate de Cehoslovacia a crescut cu circa 250 la sută.

La ora actuală, producția de magnezită a Cehoslovaciei este concentrată în trei mari centre: la Mikova-Dubrava se extrage materia primă, la Jelsava se face purificarea ei și se produc semifabricate, iar la Lubenik, se obțin materiale finite. În toate aceste centre au loc lucrări de lărgire și modernizare a producției. La Jelsava, de pildă, se construiește un adevărat complex de extracție și purificare a magnezitei.

Noul complex va cuprinde numeroase secții — una de transport, o alta de concasare și spălare, secția cuptoarelor, secția de separare etc. Prin aceste secții, care vor fi dotate cu utilaje din cele mai moderne, vor trece zilnic mii de tone de minereu. Un singur cuptor va avea capacitatea pe care o au 11 cuptoare folosite în prezent.

Pentru a ilustra mai bine capacitatea noilor mijloace tehnice de exploatare și prelucrare a magnezitei care vor fi introduse la Jelsava, directorul întreprinderii ne arată că la un spor al producției de 300 la sută, numărul muncitorilor va crește cu 100 la sută.

Noile utilaje vor avea un mare rol în ridicarea calității magnezitei. S-a constatat că zăcămintele din Cehoslovacia conțin, pe lîngă oxid de magneziu, bioxid de siliciu și oxid de calciu. Purificarea se va face mai ales prin flotație deoarece prin ardere, la o anumită temperatură, minereul își pierde proprietățile magnetice, ceea ce face imposibilă continuarea operației de purificare.

Ample acțiuni de modernizare se întreprind și în celelalte două centre de care am amintit. Dar Jelsava rămîne principala exploatare de magnezită, unde se pun în valoare rezervele bogatului filon Kosice-Lucenec.

Al. LIȚĂ

Farsa sancțiunilor

Ian Smith, șeful guvernului rasist de la Salisbury, a făcut, la 22 decembrie, o declarație oarecum sibilinică. El a spus, în cursul unui interviu televizat, că Rhodesia a devenit, de fapt, republică, întrucît Marea Britanie a transferat O.N.U.-ului problema rhodesiană, declinîndu-și astfel răspunderea și autoritatea legală asupra fostei sale colonii.

La cîteva ore după aceea, Herbert Bowden, ministrul Commonwealthului, a declarat la Londra, în cadrul unei conferințe de presă, că „proclamarea Rhodesiei drept republică va rămîne neconstituțională, ilegală și neefectivă". La 23 decembrie, guvernul britanic a emis un ordin privitor la măsurile care, în concepția sa, ar putea face eficiente sancțiunile economice împotriva Rhodesiei. Se interzice, de pildă, navelor sub pavilion britanic să transporte petrol pentru Rhodesia. Presa internațională își exprimă scepticismul în legătură cu eficiența măsurilor britanice.

Revista americană „U. S. NEWS AND WORLD REPORT" publică o relatare din Salisbury de la trimisul său Albert J. Meyers în care prezintă situația din sudul Africii, unde rasiștii albi încearcă să mențină politica discriminării rasiale condamnată în întreaga lume.

Sudul Africii se află într-o perioadă de nesiguranță.

În Rhodesia persistă tensiunea cît timp albii încearcă să păstreze „independența" unilateral proclamată în noiembrie 1965. În Angola și Mozambic, mii de soldați portughezi sînt angajați pentru a descoperi grupurile de rebeli africani (astfel denumește revista pe patrioții care luptă pentru libertate — n.r.).

După ce semnalează că guvernele rasiștilor albi din sudul Africii au tendința de a se uni între ele pentru a opune o rezistență comună valului luptei de eliberare, autorul scrie :

Steagul britanic continuă să fluture deasupra copacilor din Cecil Square în centrul Salisbury-ului. „God Save the Queen" (imnul național britanic — n.r.) este cîntat la solemnitățile publice. Mulți rhodesieni albi, după cum nu întîrzie să-ți amintească, sînt „prieteni și rude" ai englezilor de acasă.

Dar orice vizitator în Rhodesia înțelege zilele acestea că, oricare ar fi rezultatul rebeliunii Rhodesiei, situația nu va mai fi niciodată aceeași. Vechea legătură cu Anglia a dispărut, iar Rhodesia pare să se îndrepte spre un statut de satelit al Republicii Sud-Africane.

Rhodesienii (albi) privesc zilele acestea spre sud-africani nu numai pentru ajutor material în timp de criză, ci, de asemenea, ca prieteni în fața cărora stau probleme asemănătoare. Aproximativ 40 la sută din populația albă rurală a Rhodesiei este, în orice caz, nu engleză, ci sud-africană. Ei sînt Afrikaneri de descendență olandeză care au venit în trecut de la Capul Bunei Speranțe.

Aproximativ 3 milioane galoane de petrol se scurg lunar din Africa de sud spre Rhodesia. Guvernul sud-african a acordat, de asemenea, un nou credit de 30 milioane dolari Rhodesiei pentru a finanța comerțul. Iar Africa de sud a cumpărat recent porumb în valoare de 4,2 milioane dolari de la vecinul său din nord.

R.S.A. servește ca principal intermediar pentru exporturile rhodesiene spre lumea exterioară. Cuprul, asbestul, fierul și cromul rhodesian și o parte din tutun ajung fără îndoială în mîinile clienților prin R.S.A.

În primele 6 luni ale anului 1965, Africa de Sud a cumpărat produse rhodesiene în valoare de 17 milioane dolari și, deși cifrele pentru 1966 nu sînt încă disponibile, fără îndoială că volumul exporturilor a crescut.

Economia rhodesiană a fost rănită de sancțiuni, dar pagubele nu sînt atît de mari ca să determine populația albă să cedeze cererilor britanice. Totuși sancțiunile dau lovituri în unele regiuni. Cîștigurile în valută obținute de pe urma tutunului, care în mod normal sînt de 100 milioane dolari anual, au scăzut. În iunie, de exemplu, încărcăturile de tutun expediate din portul Beira, în Mozambic au ajuns la 7 639 tone, de la 48 077 tone în aceeași lună a anului 1965. Vînzările de mașini uzate au scăzut cu 50 la sută la Salisbury și cu 30 la sută la Bulawayo, cel de-al doilea oraș al Rhodesiei. Vînzările de automobile noi au scăzut cu 25 la sută în întreaga țară.

Revista „JEUNE AFRIQUE" scrie în cadrul unui amplu articol consacrat problemei rhodesiene :

„Timp de două luni, lumea a fost înșelată printr-o mistificare politică extraordinară : negocierile anglo-rhodesiene. Dar chiar o analiză superficială a motivelor care au dus la negocierile dintre Londra și Salisbury arată că aceste convorbiri nu puteau ajunge decît la eșec.

Poziția britanică se sprijinea, după cum se știe, pe cinci principii, la care Harold Wilson a adăugat, în ianuarie, un al șaselea. Pînă la urmă cele șase principii au fost reduse la două : revenirea la legalitate drept condiție absolută a oricărei reglementări și transferul treptat al puterii către majoritatea africană. Om politic avizat, Wilson nu a subapreciat, fără îndoială, niciodată ostilitatea guvernului Smith față de aceste condiții. Dar, sub presiunile Commonwealthului și ale propriului său partid ca și incertitudinea evenimentelor pe care le-ar putea antrena o intervenție aleatorie a O.N.U., primul ministru britanic a hotărît să negocieze. Acceptînd dialogul cu Wilson, singura intenție a lui Ian Smith era să cîștige timp și să facă primii pași pe scena internațională.

Eșecul tratativelor a dus apoi la propunerea britanică cu privire la adoptarea de către O.N.U. a unor sancțiuni obligatorii „selective" împotriva Rhodesiei.

Dar aceste sancțiuni sînt în mod inevitabil condamnate la eșec. Mai întîi, Africa de Sud și Portugalia, care susțin în mod energic Rhodesia, declară fără înconjur că ele nu vor aplica sancțiunile. Apoi Germania federală și Elveția, care fac comerț pe scară largă cu Rhodesia, nu sînt membre ale O.N.U. și nu e sigur că ar accepta respectarea hotărîrilor luate de acesta. Or, sancțiunile n-ar putea să dea rezultate decît dacă aplicarea lor ar fi efectivă, totală, la nevoie însoțite de măsuri de constrîngere.

Pe scurt, de la început, breșe însemnate vor anihila mai mult de jumătate din eficacitatea sancțiunilor „obligatorii". „Selectivitatea" lor le va reduce la o simplă farsă. Această „selectivitate" este destinată să reducă, atît cît se va putea, pagubele provocate de ele asupra economiei britanice. Potrivit anumitor evaluări „sancțiunile" proiectate pînă acum împotriva Rhodesiei de către guvernul de la Londra au costat bugetul britanic între 60—100 milioane de lire sterline... Extinderea lor asupra Africii de Sud — cel de-al treilea client al Marii Britanii — ar însemna pentru dînsa să se expună la o nouă pierdere de cel puțin 230 de milioane de lire sterline... Wilson va face deci totul pentru a o evita.

Pe deasupra, afacerea rhodesiană nu este numai o afacere rhodesiană : pivotul acestei crize se află nu la Salisbury ci la Pretoria. Africa de Sud este astăzi nu numai bastionul rasismului alb, dar mai ales terenul cel mai propice pentru investițiile anglo-americane, reprezentînd peste jumătate din totalul investit în Africa de către S.U.A. și Marea Britanie. Africa de Sud, la rîndul ei, cumpără mărfuri anglo-americane în valoare de aproape 6 miliarde de franci. Adăugăm că producția de aur sud-african (73,1 la sută din producția mondială capitalistă, ceea ce reprezintă pentru anul 1965 cifra record de 7 184 milioane de franci), se află sub control anglo-american.

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

IORDANIA

Schimbare de guvern dar nu și de politică

La numai cîteva săptămîni după puternicele demonstrații antiguvernamentale care au avut loc la Ierusalim, Nablus, Hebron, Ramallah și în alte orașe ale țării, Iordania trece prin noi momente de tensiune. Joi, guvernul condus de Wasfi el Tall și-a prezentat demisia; cu o zi înainte, a fost dizolvat parlamentul. Cercurile politice arabe interpretează demisia guvernului Wasfi el Tall ca un act determinat de opoziția crescîndă a maselor populare iordaniene față de politica guvernamentală. Se știe că Iordania secondează Arabia Saudită, unul dintre cei mai fervenți susținători ai politicii puterilor imperialiste în Orientul Mijlociu. Ea sprijină proiectul „pactului islamic" — alianță menită să grupeze forțele conservatoare și reactionare și se înarmează intens cu ajutorul S.U.A. și Angliei. În cursul zilei de joi, Departamentul de stat al S.U.A. a anunțat că la cererea Iordaniei guvernul Statelor Unite a hotărît să furnizeze echipament militar acestei țări care va fi transportat în Iordania pe calea aerului în termen de 60 de zile.

Potrivit postului de radio Amman, Wasfi el Tall a format un nou guvern. În cercurile politice din Amman se afirmă că menținerea lui Tall este un indiciu că în politica Iordaniei nu s-a produs nici-o schimbare.

Mesajul adresat de președintele Ho Și Min poporului american

HANOI 23 (Agerpres). — Președintele R. D. Vietnam, Ho Și Min, a adresat poporului american un mesaj de Anul Nou în care arată că popoarele vietnamez și american trebuie să trăiască în pace și prietenie. Dar guvernul american a trimis peste 400 000 de soldați și ofițeri, mii de avioane și sute de nave militare care duc în Vietnam un război agresiv. Guvernul american folosește toate tipurile de armament, ucide poporul nostru, fără a-i cruța nici măcar pe bătrîni, femei și copii. El incendiază, distruge sate și orașe, săvîrșește crime crincene. Avioanele americane au bombardat de cîteva ori capitala noastră, Hanoi.

Numai pentru că guvernul american a dezlănțuit acest război criminal, sute de mii de tineri americani au fost trimiși la o moarte absurdă, departe de patria lor, pe cîmpurile de luptă din Vietnam. În sute de mii de familii americane părinții și-au pierdut fiii, femeile și-au pierdut soții. Guvernul american își închipuie că folosind forța poate să determine poporul nostru să capituleze. Dar poporul vietnamez nu-și va pleca niciodată capul. Iubim pacea, dar aceasta trebuie să fie o pace reală, în condiții de libertate și independență, subliniază președintele R. D. Vietnam.

În mesaj se arată în continuare că tot mai mulți americani se ridică la o luptă hotărîtă, cerînd ca guvernul S.U.A. să respecte constituția și onoarea Statelor Unite și să înceteze războiul agresiv din Vietnam. „Salut cu căldură lupta voastră justă și vă mulțumesc pentru sprijinul pe care îl acordați luptei patriotice a poporului vietnamez. Doresc sincer poporului american mari succese în lupta sa pentru pace, democrație și fericire", se spune în încheierea mesajului.

• Aproape 1 000 de persoane au participat la New York la o demonstrație de protest împotriva războiului dus de S.U.A. în Vietnam. Demonstrația a fost inițiată de mișcarea „Femei, luptați pentru pace !".

• În cadrul unei convorbiri la televiziunea iugoslavă, în care s-a referit la problemele internaționale actuale, Marko Nikezici, secretarul de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia, a reafirmat poziția potrivit căreia este necesar și urgent ca poporul vietnamez să fie lăsat să-și rezolve în pace și libertate propriile sale probleme. El a subliniat că cel mai important factor care trebuie să constituie un prim pas în acest sens este încetarea bombardamentelor asupra Vietnamului de nord, bombardamente care au dezmințit toate declarațiile în legătură cu dorința S.U.A. de a se găsi calea spre pace.

În Consiliul Economic și Social al O. N. U.

NEW YORK 23 (Agerpres). — Consiliul Economic și Social al O.N.U. (E.C.O.S.O.C.) și-a continuat lucrările, examinînd programul său de lucru pe anul 1967.

Atrăgînd atenția asupra importanței pe care o prezintă reuniunea mixtă a Comitetului de programe și coordonare și a Comitetului administrativ de coordonare, reuniune care se desfășoară sub președinția secretarului general al O.N.U. U. Thant, reprezentantul României, ambasadorul Costin Murgescu, a subliniat interesul pe care delegația țării noastre îl acordă îmbunătățirii coordonării activităților O.N.U. în domeniul economic și social. Din împuternicirea guvernului Republicii Socialiste România, delegatul român a propus ca reuniunea mixtă prevăzută pentru sfîrșitul lunii iunie 1967 să aibă loc la București.

Consiliul Economic și Social a exprimat recunoștința sa pentru propunerea guvernului român, pe care a acceptat-o în unanimitate.

Suspendarea exporturilor lui „Union Minière"

KINSHASA 23 (Agerpres). Guvernul congolez a hotărît vineri suspendarea, pînă la noi ordine, a tuturor exporturilor de cupru, cobalt, aur și alte metale neferoase, extrase de compania „Union minière du Haut Katanga".

Totodată, guvernul a instituit un consiliu provizoriu de administrație, care va gîra bunurile din Congo ale acestei companii, pînă la 31 decembrie a.c. Hotărîrile guvernului constituie consecința deciziilor adoptate în ajun la Bruxelles, de către Consiliul de administrație al firmei „Union minière", care a refuzat să se conformeze prevederilor legilor congoleze în vigoare, privind transferarea la Kinshasa, pînă la sfîrșitul acestui an, a sediului principal al companiei.

Din surse oficiale s-a relatat că guvernul congolez intenționează să creeze o societate „Union minière" într-o nouă formulă, în care 55 la sută din acțiuni vor fi deținute de statul congolez, 15 la sută vor reveni firmei britanice „Tanganyika Concessions", iar restul de 30 la sută vor fi oferite investitorilor particulari congolezi și străini.

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A LIBIEI

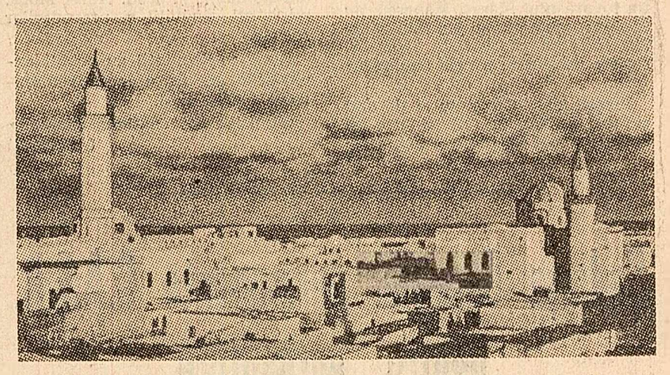

Imagine din orașul libian Benghazi

Poporul Libiei aniversează astăzi un memorabil eveniment — 15 ani de la proclamarea independenței țării.

Situată în nordul Africii, Libia este una dintre cele mai întinse țări arabe, cu o suprafață de 1 754 000 km p și o populație de 1 200 000 de locuitori. Anii dominației străine au lăsat urme adînci în structura economiei sale; țara dispune de o industrie slab dezvoltată, limitată la cîteva ramuri de prelucrare a produselor agricole. Peste trei pătrimi din populație se ocupă cu agricultura. La sfîrșitul celui de-al șaselea deceniu, însă, pe teritoriul Libiei au fost descoperite importante rezerve de petrol, a căror extracție a crescut într-un ritm extrem de rapid, producția sa anuală ridicîndu-se astăzi la peste 60 milioane tone. Această uriașă bogăție naturală furnizează cea mai mare parte a mijloacelor bugetului statului și contribuie la finanțarea diverselor proiecte guvernamentale de dezvoltare a economiei. Poporul Libiei militează pentru o politică de apărare a resurselor naționale și de valorificare a lor în scopul propășirii țării, cerînd lichidarea pozițiilor deținute de marile monopoluri petroliere străine.

Pe plan extern, Libia se pronunță pentru lichidarea colonialismului în Africa, pentru o politică de pace și colaborare internațională. Între Republica Socialistă România și Libia se dezvoltă schimburi economice reciproc avantajoase. Participarea țării noastre la tîrgurile de la Tripoli s-a bucurat, de fiecare dată, de o bună apreciere din partea opiniei publice libiene, contribuind la strîngerea legăturilor dintre cele două țări.

Cu prilejul sărbătorii naționale a Libiei, poporul român transmite cordiale felicitări poporului libian, urîndu-i succes în lupta pe care o duce pentru consolidarea independenței naționale, pentru progres social și pace.

Primele luări de poziții după formarea noului cabinet

CORESPONDENȚA DIN ATENA

După formarea noului guvern, premierul Ioanis Paraskevopoulos, într-o declarație făcută presei, a subliniat că programul său cuprinde, printre altele, pregătirea și organizarea alegerilor, dînd astfel posibilitate poporului grec să-și aleagă guvernul pe care-l dorește. El a relevat că noile alegeri, care vor avea loc la sfîrșitul lunii mai 1967, vor avea ca bază un nou sistem electoral — reprezentarea proporțională simplă — în cazul în care proiectul de lege respectiv va fi aprobat de către parlament. Pe plan extern, printre principalele preocupări ale noii echipe ministeriale se află și problema cipriotă.

Liderul partidului Uniunea de centru, Gheorghios Papandreu, într-o declarație dată publicității în legătură cu atitudinea partidului său față de guvern releva că „alegerile necesare restabilirii suveranității poporului au fost și sînt revendicarea de bază a Uniunii de centru. „Cu toate că Uniunea de centru preferă actualul sistem electoral, — se subliniază în declarație — Uniunea de centru va vota în favoarea acordării încrederii noului guvern".

Partidul E.R.E. — arată presa de dreapta — va vota de asemenea în favoarea investiturii guvernului Paraskevopoulos.

Ilias Iliu, purtătorul de cuvînt al partidului E.D.A., în cadrul unui miting popular care a avut loc la teatrul „Papaioanu" din Atena a exprimat „neliniștea forțelor democratice în ceea ce privește perspectivele noului guvern, format după o înțelegere prealabilă între Uniunea de centru și E.R.E.". Vorbitorul a subliniat că „prin lupta poporului evoluția situației politice de astăzi ar putea totuși să ducă spre o ieșire democratică din această criză".

Partidul așa-zis „Progresist", de dreapta, încă nu și-a exprimat poziția.

Potrivit raportului de forțe dintre tabăra guvernamentală și opoziție, cercurile politice și diplomatice din capitala greacă consideră că guvernul va obține cu siguranță investitura parlamentului. Totodată, se apreciază că Grecia a intrat deja într-o perioadă preelectorală.

C. ALEXANDROAIE

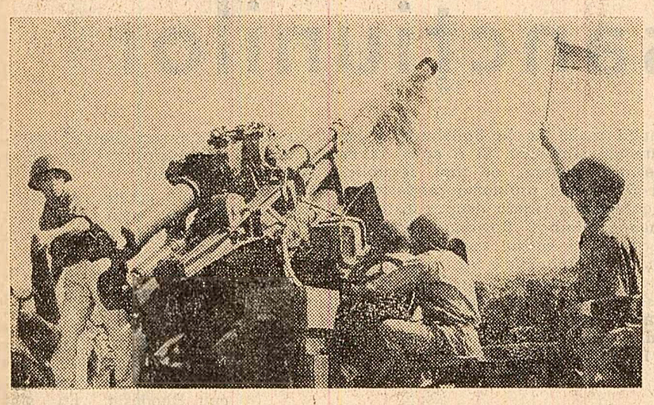

Artileriști ai R. D. Vietnam respingînd unui atac al aviației S.U.A. în regiunea Hanoiului

ITALIA

Neînțelegeri în cadrul coaliției guvernamentale

ROMA 23 (Agerpres). — Cu prilejul analizării în Parlament a proiectului de lege care urmează să reglementeze prețul uleiului de măsline în Italia, s-a înregistrat o nouă neînțelegere între partidele coaliției guvernamentale de centru-stînga. Deputații socialiști au propus un amendament care a fost aprobat datorită voturilor tuturor partidelor de stînga. Astfel, democrat-creștinii, alături de care au votat numai deputații liberali, s-au aflat în minoritate. Chiar dacă legea discutată nu este de mare importanță, în cercurile politice italiene se exprimă ideea că această nouă neînțelegere între membrii guvernului nu face decît să ducă la o nouă înăsprire a relațiilor dintre socialiști, pe de o parte, și Partidul democrat-creștin pe de altă parte. Potrivit declarațiilor făcute ulterior de mai mulți miniștri, în ședința guvernului, care a avut loc după acest incident din Camera deputaților, nu s-a mai pus problema unității partidelor coaliției în Parlament, ceea ce i-a determinat pe observatorii politici să menționeze că membrii cabinetului Moro doresc să dea incidentului numai o semnificație tehnică.

ECRAN

TUTANKHAMON LA PARIS

Un avion militar a adus ieri la Paris pe Tutankhamon, mai precis, masca sa de aur și o parte din fabulosul tezaur — aflate în mormîntul acestui faraon (1 350 î.e.n.). Mormîntul, situat în inima „Văii regilor" din Egipt, a fost descoperit din întîmplare acum 44 de ani. Piesele arheologice — în total 50 — vor fi prezentate într-o expoziție. Iată un fapt al vremurilor noastre. „Gioconda" a fost la New York, „Venus din Millo" la Tokio, Tutankhamon vine la Paris. Prilej de meditație asupra răspunderii de a conserva valorile universale ale umanității și a le transmite neavariate generațiilor viitoare.

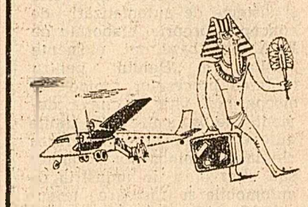

TORȚE

Joi, un nou atentat rasist la Hartford, capitala statului Connecticut (S.U.A.). Arma? O simplă sfoară; la un cap — o piatră, la celălalt — un motofol de ziare impregnat cu substanțe inflamabile. Cu piatra se sparge geamul, iau foc perdelele, se aprinde casa. Țintele — școli, locuințele unor ziariști progresiști, ale unor reprezentanți ai autorităților. Printr-o „coincidență", chiar și casa în care a trăit Harriet Beecher-Stowe, autoarea nemuritoarei cărți „Coliba unchiului Tom". Motivul atacurilor cu torțe este astfel indicat de „France Presse": „Decizia municipalității de a trimite copii negri în școlile de la periferie frecventate de albi". Iată o aplicare sui generis a torței — simbol al răspîndirii învățăturii.

ARMONIE

Orchestra simfonică din Dartford (Anglia) are la secția de „percuție" patru puști. Aflăm din „Paris Match" că au mai fost integrate în orchestră trei aspiratoare și o mașină de lustruit parchetul. Cu motoare solide. Ar fi interesant de știut dacă orchestra pregătește bucata „Liniștea"?

Mai multe boli decît remedii

(Urmare din pag. I)

Ce este A.L.A.L.C.?

Sînt mai bine de cinci ani de cînd s-a înființat A.L.A.L.C. În septembrie 1959, delegați din șapte țări au aprobat la Montevideo un Tratat al zonei comerțului liber, care a intrat în vigoare la 10 iunie 1961. Acordul încheiat atunci trebuia, în mod teoretic, să constituie o primă etapă pe calea „creării unei piețe comune latino-americane". În prezent sînt nouă țări semnatare ale tratatului: Argentina, Brazilia, Columbia, Chile, Ecuador, Mexic, Paraguay, Peru și Uruguay. Zona tratatului cuprinde 85 la sută din suprafața totală a Americii Latine și 82 la sută din populația sa. Lipsesc Bolivia și Venezuela, șase țări ale Americii Centrale, Cuba, Republica Dominicană și Haiti. Aria cuprinsă de A.L.A.L.C. echivalează cu cinci arii ale Pieței comune europene.

În ce măsură a funcționat sistemul care avea drept obiectiv crearea treptată a „unui regim latino-american de plăți multilaterale?" În timpul scurs pînă acum, țările din zonă au cumpărat mai mult decît au vîndut: comerțul interzonal a înregistrat un deficit de 480 milioane de dolari. Nu este întîmplător că cele mai vehemente proteste contra actualei stări de lucruri din A.L.A.L.C. au plecat din Chile: această țară a importat mai mult decît a exportat în cadrul zonei și deficitul său este considerabil: 366 milioane de dolari.

Însuși președintele chilian, Frei, avertiza într-o scrisoare din ianuarie 1965 că „actuala situație nu cred că se poate prelungi; aceasta cauzează daune mari și putem să ajungem la o nouă frustare care, în anumite sectoare, se prelungește prea mult...". În răspunsul lor la scrisoare, patru economiști latino-americani de prestigiu — Prebisch, Herrera, Mayobre și Sanz de Santamaria — au recunoscut că sistemul A.L.A.L.C. e inutil, că trebuie să fie înlocuit și că nu va fi de ajuns a reduce sau elimina drepturi ori restricții — sarcină pentru care A.L.A.L.C. „este incapabilă" — ci va fi necesar „să se adopte noi inițiative" cu caracter pozitiv". Într-un raport asupra integrării, redactat de Felipe Herrera (mintea ageră a Băncii interamericane de dezvoltare) se asigură, pe de altă parte, că „dificultățile crescînde..." „sînt rezultatul deficiențelor inerente sistemului adoptat prin Tratatul de la Montevideo". O cunoscută revistă economică, editată de Banca națională de comerț exterior din Mexic nota la jumătatea lui 1966 că profunda criză a A.L.A.L.C. rezidă în acțiunea „grupurilor de interese" adesea legate „prin dependență economică sau prin conivență politico-socială cu anumite puteri din afara regiunii latino-americane".

Integrare pentru monopolurile imperialiste

Așa cum s-a dezvoltat pînă acum, „integrarea economică" a Americii Latine a avut foarte puțin, sau deloc, de-a face cu recucerirea unității continentului nostru, sfîșiat de către puterile imperialiste care ne-au dezbinat ca să ne domine mai bine. Unitatea latino-americană nu trebuie să fie și nici nu poate fi unitatea monopolurilor imperialiste care sug sîngele continentului. Marile firme nord-americane care operează la sud de Rio Bravo au creat departamente tehnice specializate pentru studierea condițiilor în care le convine să opereze în ambianța zonei comerțului liber în gestație. Astfel, încep deja să planifice afacerile lor în funcție de noile perspective pe care așa-numita „integrare" le deschide: fabricile vor fi strămutate în țările cu mînă de lucru mai ieftină și piețele deschise în conformitate cu necesitățile de pătrundere a produselor finite ale trusturilor. Concentrarea producției se îmbină, în numele interesului monopolurilor, cu menținerea barierelor vamale. Pe căile trasate de A.L.A.L.C. monopolurile care dețin minuirea resorturilor decisive ale puterii economice în America Latină vor determina, conform voinței din Wall-Street, „diviziunea muncii" în modul cel mai convenabil pentru interesele lor, vor orienta din afară tendințele producției și consumului fiecărei țări.

Tratatul de la Montevideo se bazează pe principiile „liberei întreprinderi" și ale „liberei concurențe": experiența a fost în acest sens cea mai mare maestră și nu există azi nici un singur popor latino-american care să nu știe, în acest stadiu al aplicării „rețetelor" Fondului Monetar Internațional, că aceste „libertăți" favorizează întotdeauna pe cei mai puternici, și în special interesele imperialiste care se bazează astfel pe „lumina verde" pentru a înlătura întreprinderile industriale slabe care nu au căzut încă în dependența lor.

„Unirea mai multor mizerii nu înlătură mizeria fiecăruia în parte și nici mizeria comună" observă un distins economist uruguayan, Carlos Quijano. Aceste „multe mizerii", despre care vorbește Quijano, sînt rezultatul, în bună parte, a exploatării imperialiste a Americii Latine, un continent torturat prin forme din cele mai variate de umilire și supunere. „Integrarea" care se caută să se realizeze oferă monopolurilor un instrument în plus și le lasă mîinile libere în economia țărilor latino-americane. Ea consolidează statutul semicolonial al acestor teritorii oprimate.

Criza din A.L.A.L.C. era, din acest punct de vedere, inevitabilă și dorită. Contradicțiile ce rod acest organism, războaiele surde între diferite țări și grupuri de interese ce-l alcătuiesc s-au dovedit mai puternice decît dorința monopolurilor de a înfăptui o „planificare globală" a pieței latino-americane. În mod paradoxal, aceste contradicții au izbucnit, înainte de toate, tocmai ca urmare a încercării monopolurilor de a-și consolida pozițiile în țările aflate la sud de Rio Bravo.

CAIRO. — Soliștii Operei române au prezentat primul spectacol cu opera „Carmen" de Bizet. Rolurile principale au fost interpretate de artista poporului Zenaida Pally și de artiștii emeriți Maria Șindilaru, Cornel Stavru și Ladislau Konya. La spectacol a asistat ministrul afacerilor externe al R.A.U., Mahmud Riad.

Șeful catedrei de muzică a Universității din Cairo, prof. univ. dr. Riad Faud, a declarat că „artiștii români au fost minunați, fără nici o excepție. Rareori poți întîlni o atît de bună concordanță între interpretarea vocală și jocul scenic", a spus el.

BRUXELLES

Crearea pieței comune a legumelor și fructelor

BRUXELLES 23 (Agerpres). — La Bruxelles a luat sfîrșit sesiunea ministerială a Pieței comune. În cadrul ultimei ședințe, care s-a prelungit pînă joi noaptea, *cei șase miniștri ai agriculturii au ajuns la un acord privind crearea unei piețe comune unice a fructelor și legumelor, începînd de la 1 ianuarie 1967.* Consiliul ministerial a căzut, de asemenea, de acord să instituie o serie de măsuri financiare privind susținerea cursului prețului la fructe și legume.

Discuțiile asupra problemei reglementării ajutorului ce trebuie acordat agriculturii celor șase țări membre, relatează agenția France Presse, s-au încheiat, însă, printr-un eșec. Consiliul ministerial a însărcinat un grup de experți ai C.E.E. să examineze această problemă pînă la 23 ianuarie 1967, cînd va avea loc viitoarea sesiune a miniștrilor agriculturii ai Pieței comune.

LUXEMBURG. Fostul prim-ministru, Pierre Werner, a reușit să formeze un nou guvern din reprezentanți ai partidelor creștin-social și socialist. Agenția France Presse relatează că portofoliul Ministerului de Externe a revenit lui Pierre Gregoire, fost ministru al educației naționale în guvernul precedent.

KHARTUM. Cabinetul sudanez s-a întrunit joi seara pentru a examina decizia Înaltei Curți de Justiție a Sudanului de anulare a amendamentului la constituție, care interzicea P.C. din Sudan și excludea din Adunarea Constituantă pe cei opt reprezentanți ai acestui partid. Ministrul informațiilor a declarat, la încheierea reuniunii, că guvernul va face apel împotriva verdictului Înaltei Curți de Justiție.

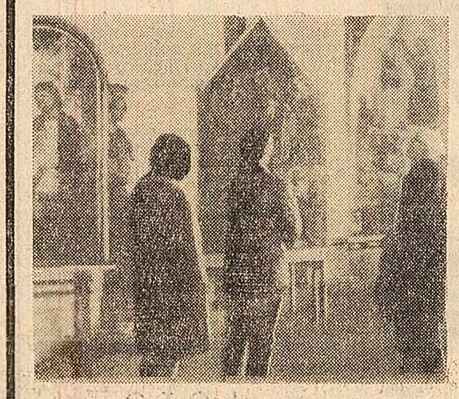

Viața și-a reluat cursul normal la Florența. Zilele trecute, celebrele muzee de artă și-au redeschis porțile.

MOSCOVA. În cadrul sesiunii Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. Mihail Iasnov a fost ales președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al acestei republici. Anterior această funcție a fost îndeplinită de Nikolai Ignatov care a încetat din viață în noiembrie a.c.

PARIS. Președintele Franței, de Gaulle, a semnat un decret în baza căruia fostul general al forțelor militare aeriene franceze, Maurice Challe, a fost eliberat, vineri, din închisoarea Tulle, unde se afla de la 4 august 1961, după ce fusese condamnat la 15 ani detențiune pentru că a condus puciul militar din Alger, de la 22 aprilie 1961.

NEW YORK. Procurorul general din Texas a cerut Departamentului de asigurări publice din Austin — capitala statului — să procedeze la un nou „test", asupra lui Ruby cu aparatul detector de minciuni. Medicii s-ar putea opune avînd în vedere starea sănătății pacientului lor care nu s-a ameliorat, deși numai în cursul zilei de joi, i s-au făcut două transfuzii de sînge.

NAIROBI. Camera Reprezentanților din Kenya a adoptat un amendament la constituție în virtutea căruia cele două Camere ale parlamentului vor fuziona într-una singură. Potrivit modificărilor aduse constituției, alegerile generale vor avea loc în Kenya în anul 1970 în loc de 1968, așa cum fusese stabilit inițial.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii